

SVĚTLO

TÝDENÍK MATICE CYRILOMETODĚJSKÉ

19. ČÍSLO / XX. ROČNÍK

11 Kč • 0,50 €

13. KVĚTNA 2012

Z obsahu:

Modli se a pracuj

Katecheze Benedikta XVI.
při generální audienci
25. dubna 2012
- strana 2 -

Matka svěřice

50. výročí smrti
heroické matky
Jany Beretty Molla
- strana 4 -

Ježíšova poselství

P. Ottaviovi
Michelinimu (41)
- strana 7 -

Žena a atom

Biskup F. J. Sheen
o četných varováních
a tušení zlých událostí,
o strachu a úzkosti, které
doléhají na lidstvo,
ale také o naději, která
přichází skrze Ženu
oděnou sluncem
- strana 8 -

Vyvolené místo Matky Boží na Ukrajině

V Hrušivu na Ukrajině
si ženy chodí nabírat vodu
z pramene, který vyvěrá
několik metrů od kaple,
místa, kde se
v XVI. století zjevila
Panna Maria
- strana 10 -

Jana Beretta Molla

Letos si připomínáme 50. výročí smrti této heroické matky (více na str. 4)

Editorial

Postní doba, která od nás požadovala zvýšenou usebranost a duchovní úsilí, vyvrcholila ve Svátém týdnu, plném vnitřního napětí, které nakonec vyústilo do radostné oslavy Pánova vítězství nad smrtí a zlem. Je proto zcela přirozené, že následující období prožíváme v jakémisi duchovním uvolnění, zaměřeném na radostné očekávání se slání Dárce milosti. Tato radostná nálada by však neměla oslabit naši pozornost k závažným poselstvím, která slyšíme o velikonočních nedělích. Po oslavách Božího Milosrdenství a Dobrého pastýře, plných radostné důvěry, následují tři neděle, které mají obrátit naši pozornost také k závažnosti poslání a úkolů, které pro nás z celé velikonoční události vyplývají. Církev se přitom vrací ke sloům, která Pán pronesl v nejdramatičtějších chvílích svého působení a která mají charakter posvátné poslední vůle a nejdražšího odkazu nade vše milované bytosti. Ocítáme se tedy opět v oné dramatické noci před Ježíšovým utrpením, abychom si uvědomili, že jde do tuhého. Neboť to, co tehdy následovalo po slavné Večeři a rozloučení, totiž Ježíšovo kruté umučení a smrt, bylo nejen dokonáním výkupného díla, které svému Synu uložil milující Otec, ale také konkrétním a nekompromisním představením, co to vlastně znamená vzít na sebe kříž, následovat svého Mistra a zachovávat jeho přikázání. Cílem našeho vykoupení je zásadní změna našeho života. Tím rozhodujícím rysem Ježíšova závazného vzoru je totiž láska, která nespočívá v pouhých slovech, a tím méně citech, ale v úplné a bezvýhradné oběti, která se nezastaví ani před darováním vlastního života. Že je třeba tento požadavek chápat nikoliv symbolicky, ale doslova, potvrdil nám Ježíšův milovaný učedník, když napsal:

Z toho jsme poznali lásku, že Kristus za nás položil svůj život. Také my jsme povinni položit svůj život za své bratry.

Egoismus, který nám sedí skrytě na dně duše, se proti tomu brání a namítá, zda nároky a závazky k tak velké, nezištné lásce nejsou přehnané. Přikázání opravdové lásky není však uloženo jednostranně pouze mně, ale všem lidem. Zákon lásky mi nejen něco přikazuje, ale také zajišťuje, protože směřuje k tomu, abych i já byl obklopen lidmi, kteří mě opravdu milují a kteří jsou připraveni za mě položit i svůj život, jestliže nastane situace, že tím přispěji k moji záchráně. Co lepšího nám mohl dobrý Bůh připravit, než když nám ukládá, abychom se jeden k druhému chovali tak, jak on se chová k nám? Jeho přikázání lásky jsou jedním ze způsobů, jakým se sám chce k nám co nejvíce přiblížit, chce být aktivně přítomen v našich bližních, kteří podle jeho příkladu nezištné lásky a oběti jsou připraveni jednat podobně a v případě potřeby jít až do krajnosti.

K soužití ve vzájemné lásce nás Bůh nejen zavázal svým přikázáním a svým příkladem, ale také nás k němu vybavil. Toto zcela nesobecké smýšlení a soužití není jen součástí nějakého extrémního religiózního zaměření, ale je zakotveno i v samotné lidské přirozenosti. Současná věda nám experimentálně dokládá, že ke zrodu a rozvoji této lásky jsou i v samotné lidské přirozenosti zajištěny všechny na výsost promyšlené pudové, hormonální a neuropsychické předpoklady a podmínky. Celý proces lidského početí, zrání a vývoje je jak na straně matky, tak na straně dítěte provázen a podporován na výsost důmyslnými procesy, které působí, aby se v nás rozvíjela potřeba milovat a potřeba být milován a stala se tak

Dokončení na str. 6

Modli se a pracuj

*Katecheze Benedikta XVI.
při generální audienci 25. dubna 2012*

Drazí bratři a sestry, v minulé katechezi jsem ukázal, že církev od počátku své cesty musela čelit nepředvídaným situacím, novým otázkám a potřebám, na které se snažila dát odpověď ve světle víry, a dávala se vést Duchem Svátým. Dnes bych se chtěl zastavit a zamyslet nad jinou z těchto situací, nad vážným problémem, kterému první křesťanská komunita v Jeruzalémě musela čelit a řešit ho, jak vypráví svatý Lukáš v 6. kapitole Skutků apoštolských, totiž nad pastorační charitativní lásky vůči osamělým a osobám, které potřebovaly podporu a pomoc. Otázka není pro církev druhá, tehdy hrozilo nebezpečí, že uvnitř církve vzniknou rozdělení. Počet učedníků totiž narůstal, ale řecky mluvící si začali stěžovat na ty, kteří byli hebrejského jazyka, že jejich vdovy jsou při každodenním podělování přehlíženy (srov. Sk 6,1). V této naléhavé záležitosti, která se týkala základního aspektu komunity, tj. lásky vůči slabým, chudým, bezbranným, svolali apoštolové celou skupinu učedníků. V této situaci pastorační naléhavosti se projevilo rozhodnutí, které učinili apoštolové. Oni sami stáli před primárním a naléhavým úkolem hlásat Boží Slovo podle Pánova pověření, ale – i když je tato potřeba pro církev primární – uvažují s nemenší vážností o povinnosti lásky a spravedlnosti, tj. o povinnosti podporovat vdovy, chudé, řešit s láskou situace potřeb, v jakých se bratři a sestry právě nacházeli, aby byli ve shodě s Ježíšovým přikazem: milujte se navzájem, jako jsem já miloval vás (srov. Jan 15,12.17). V církvi tedy musí být živé dvě skutečnosti – hlásání slova Božího jako priorita, a současně konkrétní láska, spravedlnost – což vyvolává potíže a je třeba najít řešení, aby obě

záležitosti měly své místo a nezbytný vztah. Úvaha apoštolů je velmi jasná, říkají, jak jsme slyšeli: *Nebylo by správné, abychom my zanedbávali Boží slovo a sloužili při stole. Proto, bratři, vyberte ze svého středu sedm mužů, kteří mají dobrou pověst a jsou plní ducha moudrosti, my je ustanovíme pro tento úkol. My se však dále chceme věnovat modlitbě a službě slova.* (Sk 6,2-4)

Aktivita jako modlitba

Objevují se zde dvě věci: první je, že od té chvíle existuje v církvi služba lásky. Církev nemá pouze hlásat Slovo, ale také uskutečňovat Slovo, kterým je láska a pravda. A druhý bod, tyto muži se mají nejen těšit dobré pověsti, ale mají to být muži plní Ducha Svatého a moudrosti, tedy nemohou to být pouze organizátoři, kteří umí „jednat“, ale mají „jednat“ v duchu víry a s Božím světlem, v moudrosti srdce, a proto také jejich funkce – i když především praktická – je nicméně funkcí duchovní. Láska a spravedlnost nejsou jen záležitosti sociální, ale jsou to činnosti duchovní, uskutečňované ve světle Ducha Svatého. Můžeme tedy říct, že tuto situaci vyřešili apoštolové s velkou odpovědností, když udělali toto rozhodnutí: bylo zvoleno sedm mužů; apoštolové se modlí o sílu Ducha Svatého a pak na ně vkládají ruce, aby se věnovali zvláštním způsobem této diakonii lásky. Tak se v životě církve v těchto prvních krocích, které uskutečňuje, odráží svým způsobem to, co se dělo během Ježíšova veřejného života v domě Marty a Marie v Betánii. Marta se plně věnovala službě pohostinství, které poskytovala Ježíšovi a jeho učedníkům; Maria se naopak oddala naslouchání Pánovým sloům (srov. Lk 10,38-42). V obou případech se záležitost

Dokončení na str. 12

Ježíš si tě dnes zve k sobě do Večera, aby ti vyznal svou lásku. Bude to však něco mnohem více než pouhé vyznání. Chce ti prozradit nejhlubší tajemství svého milujícího Srdce. To, co dnes uslyšíš z úst božského Spasitele, je navíc posvěceno skutečností, že jsou to slova jeho nejsvětější závěti.

Jako si Otec zamiloval mne, tak já jsem si zamiloval tebe. Abys ocenil, jakou to láskou tě tvůj Pán miluje, chce tě ujistit, že je to láska totožná s tou, jakou jeho samého miluje nebeský Otec. Ježíš tu však nemá na mysli pouze onu věčnou lásku, z níž Otec od věčnosti plodí svého Syna,

ale chce poukázat také na onu lásku, kterou k němu chová nyní, když se ti stal podobným a jako člověk přebývá mezi námi. Nyní je Boží Syn spojen se svým Otcem zcela novým a jedinečným způsobem, který se ti má stát blízkým, a tvému Pánu na něm obzvláště záleží. Ten zcela nový vznešený důvod, proč jej Otec miluje, spočívá totiž v tom, že Ježíš svým vtělením a svým pozemským životem nastoupil **cestu dobrovolné poslušnosti**. Pros Ducha Svatého o dar světla, abys mohl pochopit a ocenit, co to znamená. On, tvůj nejvyšší Pán a nejsvětější Bůh, skrze něhož všechno bylo stvořeno, sám dobrovolně vstupuje do takové situace, aby mohl být pro tebe vzorem poslušnosti a poddanosti.

Avšak i sama tato poslušnost překračuje vše, co si my lidé pod poslušností můžeme představit. My lidé jsme ochotni přijmout stav poslušnosti a podřízenosti, pokud jsme odkázáni na větší znalosti a zkušenosti někoho druhého, ale jakmile se nám zdá, že jsme natolik vyspělí, abychom si vystačili sami, stává se nám představa podřízenosti těžko přijatelnou. Ježíšova poslušnost uchvacuje a dojmá tím, že ačkoliv je sám nejvyšší moudrost, dokonalost a všemohoucnost, vzdává se sám zcela dobrovolně své vlastní vůle a ve všem dokonale *zachovává příkázání svého Otce*. Tuto svou poddanost pak Ježíš prohlašuje za samu podstatu a smysl svého života. Když se ho jeho odpůrci dotazovali: *Kdo jsi?*, odpověděl jim slovy: *Až vyvýšíte Syna člověka, poznáte, že já jsem to a že sám od sebe nečiním nic, ale mluvím tak, jak mě naučil můj Otec... Stále konám to, co se mu líbí.*⁽¹⁾ *Nehledám vůli svou, ale vůli toho, který mě poslal.*⁽²⁾ Ježíš není poslušný pouze v tom, že přijal své poslání a sestoupil na zem. I zde každý jeho krok, každé jeho slovo, všechny

úkony jeho pozemského života od pokorného vstupu do Mariina lůna až po nejnižší povýšení na potupné dřevo kříže, to všechno jsou úkony nikoliv jeho vůle, ale vůle Otce, který ho poslal. Jeho poslušnost je božsky veliká v tom, že se týká i těch nejprostších a nejobyčejnějších věcí.

Jaký však je smysl takové pro nás až nepochopitelné poddanosti a bezvýhradné podřízenosti? Je to ten nejdokonalejší způsob, jakým Syn projevuje svou lásku. Ježíš

je proto tak dokonale poslušný, protože *zůstává v Otcově lásce*, neboť Otec právě proto tak miluje svého vtěleného Syna. Tato jejich vzájemná láska pak vede Syna

k tak nekonečné poslušnosti, že Otec může za tebe i na smrt *vydat svého jednorozeného Syna*⁽³⁾. V tom záleží jeho láska, ne že my jsme milovali Boha, ale on si zamiloval nás a poslal svého Syna jako oběť za naše hříchy.

Nyní máš před sebou měřítko lásky, jakou Pán očekává i od tebe. Je jediný způsob, jak *zůstat v jeho lásce*: milovat tak, jak miluje On: *zachovávat jeho příkázání*. A jeho příkázání se netýkají ničeho jiného než lásky. Chce, abychom nastoupili stejnou cestu, jakou podstoupil On: *To vám přikazuji, abyste se milovali navzájem*.

Lásku, jakou Pán od tebe požaduje, nesmíš zaměňovat s tím, co si pod tímto slovem tak halasně představuje tento svět. Jestliže Ježíš chce, abychom se milovali navzájem, má na mysli lásku, *jakou On miloval nás*. Má to být láska nejvyššího stupně. *Nikdo nemá větší lásku než ten, kdo položí život za své přátele*. To je také přesně to, co z poslušnosti k Otci a z lásky k tobě učinil sám Pán.

Není to příliš velký požadavek? Nelekej se. Vždyť je to jediná odpověď na to, co ty sám tak usilovně hledáš. Copak netoužíš po pravé radosti? Boží Syn ti přišel ukázat ztracenou cestu k původní a opravdové radosti, té radosti, pro kterou také On podstoupil svou krutou pozemskou pouť. Ježíš ti přikazuje tuto sebeobětující lásku právě proto, *aby tvoje radost byla úplná*. Takovou úplnou radost už totiž nic nezkalí ani nenaruší.

Láska, poslušnost a radost zde vystupují jako spojitá nádoby. Jedna bez druhé nemohou být. Protože ti tvůj odvěký nepřítel právě tuto *úplnou radost* tak závidí, chce tě o ni připravit tím, že ti znechucuje poslušnost a deformuje lásku. *On je vrah od počátku a pravda v něm není*⁽⁴⁾, a proto pravda není ani s těmi, kterým se protiví poslušnost.

Liturgická čtení

1. čtení - Sk 10,25-26.34-35.44-48

Když Petr přišel do Césareje, Kornélius mu šel vstříc a padl mu v hluboké úctě k nohám. Ale Petr ho zvedl se slovy: „Vstaň! Vždyť i já jsem jen člověk.“ Tu se Petr ujal slova a promluvil: „Teď opravdu chápu, že Bůh nikomu nestraní, ale v každém národě je mu milý ten, kdo se ho bojí a dělá, co je správné.“ Když ještě Petr mluvil, sestoupil Duch Svatý na všechny, kdo tu řeč poslouchali. A zaslí věřící obrácení ze židovství, kteří přišli s Petrem, že i na pohany byl vyelit dar Ducha Svatého. Slyšeli totiž, jak mluví cizími jazyky a velebí Boha. Tehdy Petr řekl: „Může někdo odpírat křestní vodu těm, kteří jako my přijali Ducha Svatého?“ Pak rozkázal, aby je pokřtili ve jménu Ježíše Krista. Potom ho prosili, aby u nich zůstal ještě několik dní.

2. čtení - 1 Jan 4,7-10

Milování, milujeme se navzájem, protože láska je z Boha, a každý, kdo miluje, je zrozen z Boha a poznává Boha. Kdo nemiluje, Boha nepoznal, protože Bůh je láska. V tom se ukázala Boží láska k nám, že Bůh poslal na svět svého jednorozeného Syna, abychom měli život skrze něho. V tom záleží láska: ne že my jsme milovali Boha, ale že on si zamiloval nás a poslal svého Syna jako smírnou oběť za naše hříchy.

Evangelium - Jan 15,9-17

Ježíš řekl svým učedníkům: „Jako Otec miloval mne, tak já jsem miloval vás. Zůstaňte v mé lásce. Zachováte-li moje příkázání, zůstanete v mé lásce, jako jsem já zachovával příkázání svého Otce a zůstávám v jeho lásce. To jsem k vám mluvil, aby moje radost byla ve vás a aby se vaše radost naplnila. To je mé příkázání: Milujte se navzájem, jak jsem já miloval vás. Nikdo nemá větší lásku než ten, kdo za své přátele položí svůj život. Vy jste moji přátelé, když děláte, co já vám ukládám. Už vás nenazývám služebníky, protože služebník neví, co dělá jeho pán. Nazval jsem vás přáteli, protože vám jsem oznámil všechno, co jsem slyšel od svého Otce. Ne vy jste si vyvolili mne, ale já jsem vyvolil vás a určil jsem vás k tomu, abyste šli a přinášeli užitek a váš užitek aby byl trvalý. Potom vám Otec dá všechno, o čem budete prosit ve jménu mém. To vám přikazuji: Milujte se navzájem!“

Nemohou slyšet Pánovo slovo a odmítají jeho příkázání, protože *jejich otcem není Bůh*. Nemají totiž ani lásku. Varuj se jich a vrať se k tomu, *který si tě sám vyvolil a zamiloval a dává ti poznat všechno, co slyšel od Otce*. Může ti snad někdy někdo nabídnout něco většího?

Bratr Amadeus

⁽¹⁾ Jan 8,28n; ⁽²⁾ Jan 5,30; ⁽³⁾ Jan 3,16;

⁽⁴⁾ Jan 8,44.

Matka světice

50. výročí smrti heroické matky

Ryzí a půvabná – tak se jevila doktorka Jana Beretta inženýru Petru Mollovi při prvních setkáních. Poznali se v roce 1954 a sňatek slavili v září 1955. Joanna byla předposlední z osmi dětí, které přežily v rodině Berettiů. Narodila se v Magentě a stala lékařkou specializovanou na pediatrii. Ustavičně se starala o všechny, zvláště o staré a osamělé. „To, co se týká těla pacienta, týká se těla Kristova,“ říkala. Miluje sport, hlavně lyže a hudbu. Maluje, vodí do divadla a na koncerty manžela, který je jako průmyslový manažer stále zaměstnán. Žije v Ponte Novo v Magentě. Pro Joannu je obohacením místní činnost Katolické akce. Narodily se jí děti: Pierluigi (1956), Maria Zita (1957), Laura (1959). Jana opět otěhotněla v září 1961, ale na děloze se objevil nádor s perspektivou, že bude nutné vzdát se mateřství, neboť jinak hrozí nebezpečí smrti. Postavena do dilematu rozhodla se Jana dát přednost životu dcery Jany Emanuely a sama umírá 28. dubna 1962.

Rodina

Jana Beretta Molla se narodila 4. října 1922 v Magentě ve venkovském sídle otcových rodičů hluboce věřícím manželům, františkánským terciářům, a byla pokřtěna 11. října v bazilice svatého Martina.

Byla desátou z třinácti dětí. Pět z nich zemřelo v útlém věku a tři zvolily Bohu zasvěcený život: Jindřich se stal lékařem a misionářem kapucínem v Brazílii jako otec Albert; Josef působil jako kněz a inženýr v diecézi Bergamo; Virginie odešla jako lékařka a řeholnice do Indie. Rodina Berettiů žila až do roku 1925 v Miláně. Během pobytu v tomto městě, který trval 18 let, navštěvovala kostel otců kapucínů na Corso Monforte. Když v roce 1925 tři děti zemřely na španělskou chřipku, rodiče se odstěhovali do Bergama do Borgo Canale, kde byl zdravější vzduch.

Janin otec Albert pracoval v bavlnářských závodech a přinášel nesmírné oběti, aby všechny jeho děti mohly vystudovat vysokou školu. Omezoval všechny vedlejší výdaje, přestal kouřit své oblíbené cigáro. Byl to člověk hluboké víry a upřímné zbožnos-

ti a svým radostným životem byl pro všechny velkým příkladem křesťana. Každý den vstával v 5 hodin, aby se mohl účastnit mše svaté a začít tak se Spasitelem a v jeho jménu svůj pracovní den. Také matka Maria De Micheli, která se narodila v Miláně, byla ženou hluboké víry a měla ducha horoucí lásky, byla pokorná, ale současně silná, pevná a rozhodná. I ona se denně účastnila mše svaté spolu se svými dětmi, když manžel odjel vlakem do Milána na své pracoviště. Každým dítětem se zabývala tak, jako by bylo její jediné. Vychovávala pečlivě své děti, dávala jim poznat jejich chyby a čas-

Jana jako mladá maminka

Jana Beretta jako středoškolačka

to na to stačil pouze její pohled. Byla jim vždy nablízku. Naučila se latině a řečtině, aby jim mohla pomáhat ve studiu.

Mládí

Jana od útlého mládí přilnula k daru víry a ryzí křesťanské výchovy, kterou přijímala od svých výborných rodičů, kteří ji s bdělou moudrostí provázeli v jejím lidském a křesťanském růstu a učili ji chápat život jako zázračný Boží dar, aby měla bezmeznou důvěru v Boží Prozřetelnost a byla přesvědčena o nezbytnosti a účinnosti modlitby. Byla vychovávána k citlivosti vůči chudým a k misijnímu poslání v duchu svatého Františka.

V této rodinné atmosféře hluboké víry a lásky k Pánu přijala Joanna první svaté přijímání ve věku pět a půl roku 4. dubna 1928. Od toho dne chodila s maminkou denně na mši svatou. Sváté přijímání se pro ni stalo neoddelitelnou součástí každého dne, oporou a světlem jejího dětství, dospívání a mládí. Svátost biřmování přijala 9. června 1930 v domě v Bergamu. Vyrůstala v pokojné atmosféře, obětavovala se pro své bratry a sestry a nikdy nezahálela. Milovala všechno krásné, hudbu, malířství, výlety do hor.

V té době prodělávala různé zkoušky, utrpení a těžkosti, které však u ní nevyvolávaly sklíčenost nebo nevyrovnanost, a to díky jejímu hlubokému duchovnímu životu, naopak, zvyšovaly její vnímavost a umocňovaly její ctnosti.

valy její vnímavost a umocňovaly její ctnosti.

V lednu r. 1937 zemřela její milovaná sestra Amálie ve věku 27 let a rodina se přestěhovala do města Janova, kde bylo sídlo významné univerzity, takže mohli zůstat všichni pospolu, jak si to otec Albert vždy přál. Jana se zde zapsala do pátého ročníku gymnázia v institutu sestry svaté Doroty.

V letech pobytu v Janově Jana velmi vyzrála ve svém duchovním životě. Během rekollekcí, které pro žáčky gymnázia připravil jezuita P. Michael Avedano v březnu 1938, učinila Jana zásadní rozhodnutí pro celý svůj další život. Zachoval se sešitek o třiceti stránkách se vzpomínkami, modlitbami a předsevzetími, kde mezi jiným čteme: „Chci se bát smrtelného hříchu, jako by to byl had, a znovu opakuji: raději tisíckrát zemřít než urazit svého Pána.“ Je zde také tato modlitba: „Ježíši, slibuji ti, že se podřídím všemu, co dopustíš, aby se mi přihodilo, jen mi dej, abych poznala tvou vůli...“

K jejímu plnému dozrávání na duchovní cestě přispěla také pastorační aktivita výborného faráře v Quinot al Mare, známého liturgisty Mons. Maria Righettho: stal se jejím duchovním vůdcem a zapojil ji do činnosti Katolické akce v práci pro nejmenší, probudil v ní lásku k liturgii, která se pro ni stala pramenem duchovního života. Právě v Janově získala úplný misálek, který používala každý den.

Po páté třídě gymnázia rodiče rozhodli, aby studium na jeden rok přerušila; domnívali se, že to posílí její křehkou tělesnou konstituci. Jana se poslušně podrobila a strávila rok v plné společnosti rodičů, spokojena, že je může lépe poznat a následovat jejich ctnosti. V říjnu 1939 nastoupila opět do další třídy klasického gymnázia u řeholních sester na Lido d'Albaro.

Bombardování Janova bylo těžkou zkouškou pro maminku Marii, která měla slabé srdce,

a proto se rodina v říjnu 1941 vrátila do Bergama do domu matčiny rodičů v San Vigilio.

Zde právě v roce své maturity ztratila Jana oba rodiče v rozmezí pouhých čtyř měsíců, nejdříve matku v dubnu 1942, ve věku 55 let, a pak v září šedesátiletého otce.

Zralost

Po smrti rodičů v říjnu 1942 se všechny děti přestěhovaly zpět do Magenty, kde se Jana narodila.

V listopadu toho roku začala studovat na lékařské fakultě nejdříve v Miláně a pak v Pavii, kde dosáhla doktorátu. Během studia na univerzitě se vyznačovala vřelostí, rezervovaností i rozhodností a stále prohlubovala svůj duchovní život. Denně se účastnila mše svaté a svatého přijímání ve svatyni Panny Marie Nanebevzaté, konala adorace a meditace před Nejsvětější svátostí a modlila se růžencem. Byla to léta, kdy se spolu se sestrami Zitou a Virginii zapojila do života farnosti. Nabídlu svou spolupráci faráři Mons. Luigi Crespimu a spolupracovala intenzivně při výchově mládeže v oratoři matek kanosiánek, která se stala jejím druhým domovem.

Během pilného studia medicíny uplatňovala svou víru ve velkodušném apoštolátu mezi mládeží Katolické akce a ve službách starým a potřebným lidem v díle svatého Vincence s vědomím, že „Bůh miluje radostného dárce“ (2 Kor 9,7). Dojem, jaký po sobě zanechávala, vyjádřila její přítelkyně slovy: „Jana rozdávala svůj úsměv plný sladkosti a klidu jako obraz radosti a hlubokého pokoje v duši.“

Po promoci 1. července 1950 si otevřela lékařskou ambulanci v Meseru a podle potřeby zastupovala v Magentě svého bratra Ferdinanda, rovněž lékaře. Specializovala se jako pediatr a ze svých pacientů měla nejraději chudé, maminky, děti a staré lidi.

Při výkonu lékařského povolání, které chápala jako svou misi a snažila se doplňovat stále svou odbornost, aby mohla pomáhat lidem v potřebách těla i duše, rostlo její velkodušné úsilí v Katolické akci, pro kterou nešetřila silami, a současně se s velkou radostí věnovala hudbě, malířství, lyžování a alpinismu a dávala tak najevo velkou radost ze života a ze všeho stvoření.

Kladla si otázku o svém povolání, které pokládala také za Boží dar, protože „od toho, zda jdeme správně za svým povoláním, závisí naše pozemské i věčné štěstí“. Dopisy jejího bratra P. Alberta z Brazílie, které hovořily také o práci, jakou vykonávala každý den, přispívaly k tomu, že v ní dozrávalo zvláštní misijní povolání a rozhodnutí vypravit se za ním do Grajaù a pomáhat mu. Ale její tělesná konstituce nebyla právě silná a její duchovní vůdce ji přesvědčil o tom, že to není její cesta. Jana se uklidnila a očekávala, že jí Pán dá znamení. 8. prosince 1954 u příležitosti primiční mše svaté P. Lina Garavaglii z Mesera se Jana poprvé oficiálně setkala s mužem svého života, inženýrem Petrem Mollou, ředitelem S.A.F.F.A., slavné továrny na zápalky v Magentě, který byl rovněž zapojen v Katolické akci jako laik ve farnosti v Meseru. Oba dva, Janu i Petra, pozval otec Lino Garavaglia.

Zásnuby a manželství

Oficiální zásnuby se konaly 11. dubna 1955 o velikonočním pondělí při mši svaté, kterou celebroidl Janin bratr don Josef v kapli sester kanosiánek v Magentě. Jana a Petr prožívali svou lásku ve světle víry. V prvním dopise 21. února 1955 mu napsala: „Jsi to Ty, koho miluji a komu se chci darovat, abychom vytvořili opravdu křesťanskou rodinu.“ „Miluji Tě, Petře,“ napsala mu 10. června 1955, „a jsi mi stále přítomný počínaje rámem, kdy při mši

svaté při obětování obětuji svoji i tvoji práci, tvé radosti, tvá utrpení, a pak je tomu tak i po celý den až do večera.“ Jana měla radost z doby zasnoubení a zářila radostí a úsměvy. Děkovala

Jana o svatebním dnu

a modlila se k Pánu. Měla zcela jasno ve svých plánech a předsevzetích o své rodině a současně byla úžasná v tom, jak předávala Petrovi svou velkou radost ze života, ptala se ho, jaká by měla být a co by měla dělat, aby ho učinila šťastným, a vyzývala ho, aby spolu s ní děkoval Pánu za dar života a za všechno, co je krásné.

Duchovně se připravovala na přijetí „svátosti lásky“ třídenní pobožností, mši svatou a svatým přijímáním, které doporučovala také budoucímu manželovi: on v kostelíku Panny Marie Dobré rady v Ponte Nuovo a ona ve svatyni Nanebevzaté v Magentě. Petr děkoval Janě za nápad tridua a přijal ho s velkým nadšením.

Jana a Petr se spojili v manželství 24. září 1955 v bazilice svatého Martina v Magentě. Usadili se v Ponte Nuovo v útulné vilce rezervované pro rodinu ředitele podniku S.A.F.F.A. Několik metrů odtud byl kostelík Panny Marie Dobré rady, kam se Jana chodila denně modlit a účastnit mše svaté. V malé ordinaci v Ponte Nuovo plnila Jana od roku 1956 své lékařské úkoly v poradně pro matky, stala se vedoucí Národního díla mateřství a dětství (O.N.M.I.) a poskytovala bezplatné lékařské služby státním mateřským a základním školám.

Byla šťastnou manželkou a Pán brzy vyslyšel její velkou touhu stát se více než šťastnou matkou tří dětí: 19. listopadu 1956 se narodil Pierluigi, 11. prosince 1957 Maria Zita (Mariolina) a 15. července 1959 Laura, všichni tři v domě v Ponte Nuovo.

Jana dokázala s velkou prostotou a vyrovnaností sladit povinnosti matky, manželky a lékařky v Mesero a v Ponte Nuovo se svou velkou radostí z života.

V této harmonii stále prožívala svou velkou víru a přizpůsobila ji všechno své působení i každé rozhodnutí v souladu a s radostí.

Ve společenství života a lásky v rodině, která se s příchodem dětí stala ještě širší a náročnější, cítila se Jana vždy plně uspokojena.

Tajemství bolesti a důvěra v Prozřetelnost

V září 1961, na konci druhého měsíce nového těhotenství, zasáhlo Janu utrpení a tajemství bolesti: na děloze se objevil objemný fibrom, benigní nádor. Dříve než mělo dojít k chirurgickému odstranění fibromu, které se mělo uskutečnit v nemoc-

Šťastná rodina

nici Svatého Gerarda v Monze, s vědomím rizika, jaké hrozí pokračujícímu těhotenství, žádala chirurga, aby zachránil život, který nosila ve svém lůně, a svěřila se v modlitbách Prozřetelnosti. Život byl zachráněn. Jana děkovala Pánu a prožila šest měsíců, které ji dělily od porodu, s nesrovnatelnou

silou ducha a s nezměněnou odpovědností matky a lékařky. Chvěla se a obávala, že také tvor, kterého nosila v lůně, by se mohl narodit jako trpící, a prosila Boha, aby tomu tak nebylo. Několik dní před porodem ve stále důvěře v Boží Prozřetelnost byla připravena darovat svůj život, aby zachránila tohoto malého tvorečka. „Řekla mi výslovně“ – vzpomíná Petr – „hlasem pevným a současně něžným, a s hlubokým pohledem, na který nikdy nezapomenu: »Máte-li se rozhodnout mezi mnou a dítětem, není nad čím váhat: zvolte – a to žádám – dítě. Zachraňte je.«“

Petr, který nejlépe znal Janinu velkodušnost, jejího ducha obětí, tíhu a sílu její volby a jejího rozhodování, cítil se ve svědomí zavázán, že musí respektovat její vůli, i kdyby to mělo mít pro něho a pro jeho děti krajně bolestné důsledky.

Pro Janu měl tvoreček, kterého nosila v lůně, stejná práva na život jako Pierluigi, Mariolina a Laura, a ona sama v onom momentu představovala pro samotného tvorečka nástroj Prozřetelnosti, aby mohl přijít na svět; pro ostatní děti v otázce jejich výchovy a dorůstání spoléhala plně na Boží Prozřetelnost prostřednictvím příbuzných.

Její rozhodnutí jí diktovalo svědomí matky a lékařky a je možno ji plně pochopit jen ve světle její velké víry, jejího pevného přesvědčení o svatém právu na život, ve světle hrdinství mateřské lásky a v plné důvěře v Boží Prozřetelnost.

Oběť a dar života

Odpoledne 20. dubna 1962, na Velký pátek, byla Jana opět převezena do nemocnice Svatého Gerarda v Monze, kde byl vyvolán porod, aby se uskutečnil přirozenou cestou a cestou nejméně riskantní. Ráno 21. dubna, na Bílou sobotu, přivedla na svět Janu Emanuela císařským řezem a pro Janu začala kalvárie jejího utrpení, které

součástí naší přirozenosti. To, co zajišťují u živočišných druhů přesně a dokonale jejich zvířecí pudy, to má v druhu homo sapiens zajišťovat také uvědomělá láska jako největší Boží dar, který nás činí jeho obrazem. Pokud na tuto Boží lásku uvědoměle neodpovídáme, nemůžeme jednou vůbec obstát před jeho tváří.

Již sám způsob, jakým přicházíme na tento svět, představuje tedy onu podstatnou situaci závazného, životně důležitého vztahu vzájemné lásky. Její prožitky a s ní spojená blaženost by od nejtělejšího dětství měly utkvět v naší mysli a v našem srdci jako nenasycená touha sloužit životu, blahu a dobru druhých. Láska matky, která se bezvýhradně obětuje, aby darovala a rozvíjela život zcela bezmocné, ale vši lásky hodné lidské bytosti, činí z tohoto nového člena lidské společnosti dlužníka, který má tento přijatý dar pak po celý život splácet ve stále rostoucí lásce k Bohu i lidem.

Že tomu tak ve skutečnosti není? Bohužel, ale to nemůžeme přijímat jako samozřejmost. Je to žalostný a alarmující stav, že tolik lidí dnes ani nepoznalo nebo zapomnělo na podstatu svého lidství a nemiluje druhé jako sebe, protože si navykli milovat jen sebe. S tímto stavem se nemůžeme smířit už z toho důvodu,

ji přidružilo k onomu utrpení Ježíše na Golgotě. Již několik hodin po porodu se zdravotní stav Jany zhoršil: stoupala horečka, objevily se prudké bolesti v podbřišku a septický zánět. Sestra Virginie, která nevysvětlitelně a prozřetelnostně přijela až z Indie, aby byla přítomná její agonii, dosvědčila: „Jana jen zcela zřídka dávala najevo své utrpení. Odmítala všechny utišující prostředky, aby si byla stále vědoma toho, co nastává, a byla při plném vědomí. A nejen to, ale aby měla zcela jasno

že nás nebezpečně ohrožuje, jestliže žijeme ve skutečnosti zcela protipřirozeným způsobem v úplném protikladu k celé ostatní živé přírodě.

Je to důsledek rozchodu s Bohem. Spolu s ním odhodil totiž člověk nejlástnější smysl a cíl svého života, zbavil se základu své důstojnosti a upadl do duchovní slepoty a naprostého zmatení primárních lidských hodnot. Proti vši logice a proti zdravému rozumu převládla zcela zvrácená představa i o tom, čemu se dnes říká láska, protože jejím obsahem se stalo nikoliv sebedarování, ale sobecké zneužívání a vykořisťování druhých k vlastnímu nezřízenému sebeuspokojování. Za nejvyšší zákon platí všude egoistické právo vlastního já. Tato sobecká mentalita, podle které se člověk stal člověku vlkem, je faktickým zdrojem všeho neštěstí, utrpení a neřešitelných problémů současného světa. Společnost, kterou dokonce opanovalo přesvědčení, že má právo zabíjet své potomky přímo v lůně matky, zcela zvrátila přirozený i božský řád, zraňuje a pošlapává lidství v jeho základu. Kdo propaguje postupnou sebevraždu lidského rodu, ten neví o lásce vůbec nic a vlastně se zřídka práva na existenci. Nesmí se tedy divit, jestliže mu nad hlavou visí Damoklův meč.

-lš-

o svém vztahu k Ježíši, kterého ustavičně vzývala.“ „Kdybys věděla, jakou útěchu jsem čerpala z políbení tvého Kříže!“ řekla

Obraz Jany Beretty Molla na průčelí baziliky svatého Petra během svatořečení 16. května 2004

Jana. Ó, kdyby zde nebyl Ježíš, který nás těší v určitých okamžicích...!

Matka Virginie ještě vzpomíná: „Sílu, aby dokázala trpět, získávala z důvěrné modlitby, projevované krátkými výrazy lásky a obětí: »Ježíši, miluji tě« – »Ježíši, klaním se ti« – »Ježíši, pomoz mi« – »Maminko, pomoz mi« – »Maria« ..., po kterých následovalo mlčenlivé rozjímání.“

Přes všechnu lékařskou péči se její stav den ze dne zhoršoval. Toužila přijmout svátostného Ježíše také ve čtvrtek a v pátek: z důvodu neodvratného zvrácení s velkou lítostí, aby zachovala úctu k Pánu, spokojila se s tím, že přijala na rty jen maličkou částičku Hostie.

Bratr Ferdinand měl za úkol, který přijal od Jany, aby ji upozornil dohodnutou větou, až nastane rozhodující okamžik její smrti. Protože Ferdinand neměl tu odvahu, pověřil tím matku Virginii, která ve vhodném okamžiku řekla Janě: „Odvahu, Jano, tatínek a maminka jsou v nebi a čekají na tebe. Jsi spokojena, že jdeš za nimi?“ Virginie vzpomíná: „Z pohybu jejích řas bylo možno vyčíst její úplný láskyplný souhlas s Boží vůlí, i když byla zaplavena lítostí, že musí opustit své milované děti, které byly ještě tak malé. Tak jako Ježíš svěřila se Jana Otci.“

Za úsvitu 28. dubna v sobotu před Bílou nedělí byla převezena, jak výslovně uložila svému manželu Petrovi, do svého domova v Ponte Nuovo, kde zesnula v 8 hodin ráno. Měla pouhých 39 let.

Její pohřeb z kostelíku v Ponte Nuovo byl velkou jednomyslnou manifestací hlubokého dojetí, víry a modlitby.

Byla pochována na hřbitově v Meseru v rodinné kapli a rychle se rozšířila pověst o její svatosti a o jejím gestu veliké a nezměřitelné lásky, která se stala její korunou.

Pramen:

www.giannaberettamolla.org

Překlad -lš-

Ježíšova poselství

P. Ottaviovi Michelinimu (41)

NEZABIJEŠ

20. února 1976

Můj zákon je nadpřirozený a věčný. Vy ho nazýváte přirozený zákon, protože je ve shodě se všemi potřebami vaší lidské přirozenosti, abyste mohli prožívat onu blaženou rovnováhu, po které toužíte.

Kdo narušuje tento zákon, ať už je to křesťan nebo ne, porušuje zárodek, ze kterého vzchází spravedlivá rovnováha, bez které člověk nemůže zakoušet pokoj a mír, tedy štěstí, a porušuje Bohem stanovený řád s nedozírnými důsledky.

Toto je zcela zřejmé: ale lidská zloba zachvácená pýchou, vzpourou a rozdělením porušuje dobrovolně zákon a ničí tento Boží zárodek a zavádí člověka mimo cestu dobra, takže se ztrácí v labyrintu, a to často bez východiska.

Hleď, s jakou satanskou nálehavostí proti základnímu právu na život, proti všem právům přirozenosti chce zločinný lidský zákon legalizovat to, co Bůh navždy odsoudil: vraždu.

Tento zákon „Nezabiješ!“ který vydal a potvrdil Otec, představuje nosný sloup přirozeného práva. Kdo ho porušuje, staví se pyšně nejen proti Bohu, ale znásilňuje samu přirozenost a dopouští se zločinu, který volá po pomstě před tváří nebe i země.

Divoké krveprolévání

Rozumíš mi, že chci mluvit o potratu, což je odporný výmysl myslí, které Satan zmrazil v nenávisti proti Bohu i člověku.

Propagátorům tohoto zákona, jejichž krutost není o nic menší než Herodova, vůbec nezáleží na nelidské záhubě milionů nevinných tvorů, nevádí jim, že nabourali harmonii stvoření. Záleží jim na jediném: dát prů-

chod nenávisti vůči Bohu a proti strážcům Božího zákona.

Je úděsné, že iniciátoři této vzpoury proti Bohu (protože to je hlavní motiv, který je žene k legalizaci potratů) našli tolik spojenců. Stali se velkým od Boha odvráceným zástupcem, který nastoupil cestu zločinu.

Mezi nimi najdeš s hrůzou i některé mé kněze, dokonce i některého pastýře, který se zamaskoval a skrčil se, aby nebyl odhalen. Zbytečně, protože jednoho dne, který bude velmi hořký, je obviním před tváří celého lidstva, že se dali do služeb hanebného záměru pekel.

Přetěžký hřích

Způsobit potrat je přetěžký hřích, který pochází od Satana, protože je to překročení zákona mého Otce, zákona lásky, který směřuje k zachování, obraně a ochraně nejvzácnějšího daru života.

Který člověk má právo zahubit život druhého člověka?

Který stát si smí osobovat právo porušovat rovnováhu lidské přirozenosti?

Který stát smí prosazovat právo na porušování Božího zákona? Záměr učinit to je tak těžký zločin, že Bůh ho nemůže nechat bez postihu.

Potrat je odporný a zvrácený plod nekřesťanské a zvrácené společnosti.

Běda těm, jejichž svědomí se obtížilo touto strašnou odpovědností.

Nejen já budu neúprosný Soudce, ale budou jimi i lidské bytosti, oběti potratů, které se obracejí přímo na mého Otce, Dárce života, aby žádaly o spravedlnost pro své vrahy materiálů a morální.

Synu, legalizace potratu je produkt materialistické anticivilizace, k níž patří i násilí, zloči-

ny, drogy, pornografie, korupce, tajně schvalovaná a financovaná, i když je veřejně pranýřována.

Kdybys mohl vidět pravou tvář této nevěřící společnosti, zemřel bys při tom pohledu.

Toto lidstvo odmítlo spásu, kterou nabízí moje Milosrdenství; spasím je svou Spravedlností.

Synu, modli se, modli se neustále.

Dnes vidíš jen to, co dokázala zvrácenost Zlého. Zítra uvidíš, co zmůže modlitba a oběti spravedlivých.

Žehnám ti, můj Synu, miluj Mne.

VŽDY JSEM PROMLOUVAL

25. února 1976

Vracím se k tomu, co jsem řekl o krizi víry, která postihla moje mystické Tělo.

Viděl jsi, kolik námahy musí vydávat i dobří, aby si zachovali víru ve Mne, vtělené Boží Slovo, reálně přítomné v mé Církvě a v tajemství víry a lásky. Kolik námahy musí vynakládat i ti, kteří jsou pokládáni za dobré, aby mohli sdílet právo blízkosti Božího Syna! Jak obtížné je to pro ty, kteří jen živoří, uznat, že Bůh se může zjevovat svým slovem.

Chtěl bych promlouvat ke všem duším. To je žádost mé nekonečné Lásky. Chtěl bych být ve styku s dušemi, to znamená něco jim darovat.

Znamená to dát těmto duším světlo. Ale je málo těch, které jsou připravené Mě přijímat a rozmlouvat se Mnou. Chybí jim předpoklady víry, pokory a lásky. Duše, které postrádají tyto ctnosti, ani nepřipouštějí, že by je duzi mohli mít.

Kdyby opravdu uvěřili

Křesťanství žije v protikladech. Někteří říkají, že věří ve Mne, pravého Boha Člověka, ale ve skutečnosti Mi upírají právo promluvit. Kdyby ve Mne skutečně věřili, věřili by tomu, co jsem dělal od prvopočátku lidstva.

Vždy jsem promlouval k lidem.

ALOIS SCROSPPI (2) - doplnění svět-cova životopisu uvedeme v příštím čísle.

Redakce Světla

Promlouval jsem přímo k Adamovi a Evě. Mluvil jsem s Kainem. Mluvil jsem s patriarchy, mluvil jsem skrze proroky. Mluvil jsem skrze své svaté.

Dnes již mluvit nesmím? A vš proč? Protože pro materialisty neexistují. Mluvit znamená sdělovat ideu, pravdu nebo také lež, jak to často dělají lidé se svou zmařenou duší zaměřenou ke zlému.

To, co vždy a všude bylo základem potřebou lidské přirozenosti, chtějí upřít samotnému Původci přirozenosti.

Co vůbec vědí?

Někteří na příklad nevěří, že jsem promlouval skrze tebe. Proč? Copak jsem si neposloužil svatým Pavlem? A kým byl Pavel před obrácením? Neposloužil jsem si svatým Augustínem? A kým byl Augustin před svým obrácením? Skrze kolik Augustinů jsem promlouval k lidem v průběhu staletí! Co vědí o tom, co se děje mezi Mnou a tvou duší?

Je paradoxní říkat: „Věřím, že Ježíš Kristus je živé Slovo, je to Boží Syn“, a pak popírat, že Ježíš může promlouvat k duši. První větu ruší druhá věta.

Kolik je dnes paradoxních věcí v mé Církvě. Jako chování některých kněží, kteří říkají, že věří v moji reálnou přítomnost, přičemž realita jejich života popírá to, co říkají jejich rty. Kdyby věřili v moji v moji reálnou přítomnost v tajemství Lásky, museli by také věřit v důvody, které Mě přiměly ustanovit zázrak Eucharistie.

Můj synu, kdybychom provedli hluboký rozbor života a víry mých služebníků, dospěli bychom k hořkým závěrům...

Modli se neúnavně, můj Synu.

Žehnám ti!

(Pokračování)
Překlad -lš-

Žena a atom

Je mnoho proroků trudnomyslnosti a málo učedníků naděje. Dříve, než si uvedeme důvody k naději, bude dobré se podívat, proč je v současné době tak mnoho tušení zlých událostí. Člověk žije ve strachu, ale je to jiný strach než v dřívějších dobách. Dříve měli lidé bázeň z Boha a báli se urazit toho, koho milovali. Později se lidé už nebáli Boha, ale druhých lidí, když se svět 21 let trásl strachem mezi dvěma válkami. Nyní na nás dolehla největší ze všech úzkostí, když se člověk třese před atomem, tou nejmenší ze všech věcí.

Atomová bomba

1. Ona vyvolává u celého lidstva strach před tím, čeho se dříve báli jen jednotliví lidé: před smrtí. Dnes s ní musí nečekaně počítat nikoliv jen jednotlivé osoby, ale celá společnost nebo civilizace. Kdo popíral osobní nesmrtnost, schovával se za kolektivní nesmrtnost a říkal: I když zhyne jednatel, společnost zůstane zachována. Atomová bomba udělala z kolektivní nesmrtnosti pouhou pohádku a z osobní nesmrtnosti se stal opět velký problém.

2. Druhý důvod strachu je ten, že náboženství se opět stalo velkým faktorem lidského života, a to nikoliv z náboženských, ale z politických důvodů. Zatím v předkřesťanské a křesťanské době byly všechny války náboženské. Babyloňané, Peršané, Řekové, Římané bojovali pro své náboženství. Bojovali ve jménu svých bohů proti jiným národům, které věřily v jiné bohy. I v křesťanské době se vedly náboženské války. Islám je náboženství a zničil jako takový křesťanství v Africe, kde bylo v 7. století 750 biskupů a v 11. století jich zbylo jen 5, takže Afriku je třeba znovu obracet. Náboženství islámu věří v Boha a bojuje proti těm, kteří věří, že Bůh se zjevil ve svém Synu, našem Pánu a Spasiteli Ježíši Kristu. Dříve se nevedly války jako spor o konečný cíl člověka, o naše opětovné sjednocení s Bohem. Vedly se boje o cestu, jak dospět k tomuto konečnému cíli.

Bůh, nebo Dábel?

Dnes však je tomu jinak. Dnes nebojují bozi proti bohům, nebo jiná náboženství proti křesťanství. V novém fenoménu vystupují protináboženské síly proti všem náboženstvím. Komunismus není ateismus, který z intelektuálních hledisek popírá Boha (jako nějaký student v 1. semestru, který si přečetl prvních 15 stránek učebnice biologie). Komunismus představuje vůli Boha zničit. On ani tak nepopírá Boží existenci, jako spíše usiluje o to, změnit jeho bytost ve Zlo a udělat z něho lidem diktátora, pána a učitele světa. Ať chceme nebo nechceme, stojíme nikoliv před volbou mezi náboženstvími, ale před rozhodnutím mezi Bohem a Dáblem. Ještě nikdy nebyly ateismus a tyranství tak navzájem spřízněny. Zachování civilizace a kultury je dnes totožné jen se zachováním náboženství. Jestliže síly Dávla opouští svět, civilizace zmizí a budeme muset začít opět od začátku.

3. To nás přivádí ke třetí charakteristice moderního strachu: jak člověk vychází s přírodou. Když chce být člověk opravdu šťastný, musí zachovávat dvojí spojení: jedno směrem vzhůru s Bohem a druhé do šířky s druhými lidmi. V moderní době zaplnil člověk své vertikální spojení s Bohem lhostejností a nevěrou a své vertikální spojení s lidmi spory a válkou. A nyní se pokouší odškodnit se za ztrátu těchto dvou vztahů tím, že se spříznil s přírodou. Ten, který byl dříve právem hr-

dý na to, že je Božím obrazem a podobenstvím, začal se naparovat tím, že je svým vlastním stvořitelem, a Boha učinil pouze svým obrazem a podobenstvím. Z tohoto falešného humanismu vznikl sestup člověka k zvířeti, když člověk usoudil, že pochází ze zvířete, a dal se do boje jako zvíře. Tvrzením, že je pouze veličinou chemických pralátek, postavil se naroveň přírodě. Jeho teologie se stala psychologií, psychologie biologií a biologie fyzikou.

Obviňující výmluvy

Atomová bomba působí na člověka jako nadměrné požití alkoholu. Když ho člověk přehnaně a nezřízeně pije, propadne alkoholu. Ten pak šeptá alkoholikovi: „Stvořil mě Bůh a přeje si, abych byl rozumně používán, pro léčení a pro obveselení společnosti. Ale tys mě zneužil. Proto se obracím proti tobě. Budeš mít bolesti hlavy, závrať, zkazíš si žaludek a ztratíš rozum a budeš tak mým otrokem, i když já tě nechci.“ – Tak je tomu i s atomem. Říká člověku: „Bůh mě stvořil. Používá štěpení atomu ve vesmíru, a tak vzniká sluneční světlo. Tato mocná síla, tato Boží moc ve mně uzavřená byla stvořena k mírovým účelům, aby osvětlovala tvoje přibytky, poháněla tvé stroje a ulehčovala tvá břemena. Ale tys mě místo toho jako Prometheus ukradl z nebe a poprvé použil k tomu, abys zabíjel nevinné lidi. Elektřinu jsi nepoužil nejdříve k tomu, abys ničil lidi. Ale štěpení atomu jsi použil nejdříve k tomu, abys zničil celá města. Z toho důvodu se obracím proti tobě a budeš se muset bát toho, co jsi měl milovat.“

Naděje, nebo tyranství?

Bůh nepřenechal svět jeho osudu, ale člověk opustil Boha a svůj osud spojil s přírodou, Bohem opuštěnou. Kdykoliv se člověk ve svých dějinách odvrátil od Boha a stavěl se naroveň přírodě, stal se zlým. Příro-

Atomový výbuch v Hirošimě

du nazývá nyní vědou. Správně chápaná věda znamená poznávání Boží moudrosti v přírodě, kterou Bůh stvořil. Špatně pochopená věda hledá v této knize důkazy proti jejímu Autorovi. Pod Bohem jako Autorem je věda služebníci člověka. Oddělena od Boha stává se věda tyranem a bomba je symbolem této tyranie.

Protože přírody Boha zbavené se člověk bojí, nezbyvá člověku žádná naděje. A přece Bůh ve svém milosrdenství k člověku, který se od něho odvrátil, zůstavil mu naději právě v přírodě, musíme začít znovu se světem takovým, jaký je. Posílá mu to, co je dosud nezkaženého, neporušeného. Touto nadějí je Žena, která je naší přirozenosti, ale je tak čistá, svatá a neporušená, že když se Bůh rozhodl sestoupit na zem, zvolili ji za svou matku a za Matku celého světa.

Je to zajímavé, že Rusové, dříve než je ovládlo chladné srdce Dávla, učili ve své teologii, že když svět odmítl svého nebeského Otce, poslal Otec na svět svého božského Syna Ježíše Krista, aby jej opět osvětil. Dále předpokládali, že když svět odmítne i našeho Pána, osvětlí temnou noc světlo jeho Matky, aby do temnot světa opět přinesla mír.

Krásná zjevení naší pozeňnané Matky, která se opakovala od dubna do října 1917 ve Fatimě v Portugalsku, jsou novým důkazem o správnosti ruské teze, že Spasitel pošle svou Matku, aby nás zachránila, když svět proti němu vystoupí. Mariino největší zjevení se uskutečnilo ve stejném měsíci, kdy vypukla v roce 1917 bolševická revoluce. Je všeobecně známé, co bylo při té příležitosti řečeno, takže

to není třeba opakovat. Ale musíme si všimnout *tančícího slunce* 13. října 1917. Ti, kteří milují Matku našeho Pána, nepotřebují důkazy o této události. Ale proto, kteří bohužel neznají ani našeho Pána, ani naši Matku a přijímají důkazy jen od těch, kteří odmítají Jeho i ji, chci zde uvést popis zázraku, jak ho popsal redaktor anarchistického časopisu *O Seculo*, který byl mezi 70 000 přítomnými.

*Byla to jedinečná a neuvěřitelná podívaná... Vidíme nesmírné množství lidí, jak se obrací k slunci, které stojí v poledne v plném světle na bezmračném nebi. Velká denní hvězda připomíná stříbrný terč, na který je možno se dívat bez nejmenší nepříjemnosti. Užaslé zraky lidí, kteří zde stojí plní hrůzy a s obnaženými hlavami, hledí vzhůru na modré nebe. Slunce se zachvělo a začíná náhlý pohyb proti všem přírodním zákonům, jaký jsme ještě nikdy neviděli. Podle typických výrazů sedláků slunce tančilo. Točilo se kolem svého středu jako magické ohnivé kolo a padalo hlouběji a hlouběji k zemi, že ji téměř svými paprsky zatopilo. Přenechme odpovědným, aby se vyjádřili k slunečnímu *dance macabre*, který ve Fatimě vyvolal z hrdel věřících výkřik Hosana a zapůsobil i na volnomyšlenkáře a další, kteří se o náboženské věci nezajímají.*

Jiný ateistický a protináboženský list *O Ordem* napsal: *Slunce bylo někdy v šarlatových plamenech a pak opět bylo obklopeno žlutou nebo červenou korunou. Zdálo se, že se otáčí tak rychle, jako by se chtělo uvolnit z nebe, blížilo se k zemi a vyzařovalo přitom velkou teplotu.*

Proč použil všemohoucí Bůh právě nezbytný zdroj světla a tepla v přírodě, aby potvrdil pravdivost poselství Panny Marie, která se nám zjevila v roce 1917, na konci první světové války, a pohrozila nám druhou světovou válkou, která začne v roce 1939, pokud se lidé neobrátní? Můžeme o tom vyslovit jen

domněnky. Jsou různé možnosti, jak vykládat sluneční zázrak.

1. Na jedné straně můžeme tento zázrak pokládat za výslovné varování před atomovou bombou, která jako padající slunce může vrhnout svět do temnot. 13. říjen 1917 byl jako posel dne, v němž člověk jako Prometheus vytrhl z nebe oheň a zničil dvě japonská města.

2. Na druhé straně může to být také znamení naděje, která přichází skrze Ženu, která je mocnější než všechny přírodní síly. Atomová bomba exploduje skrze štěpení, v němž se jeden atom štěpí a trhá další atomy. Toto štěpení vložil do přírody sám Bůh, jinak bychom je nemohli objevit. Skutečnost, že Maria mohla ve Fatimě toto mocné centrum a obrovský zdroj atomové energie roztočit jako přívěšek na své ruce, je důkazem, že Bůh jí předal tuto sílu, aby přinášela nikoliv smrt, ale světlo, život a naději, jak to bylo předpověděno v Písmu o velikém znamení na nebi, o Ženě oděné sluncem.

3. Sluneční zázrak můžeme vykládat ještě třetím způsobem. Během slunečního zázraku 13. října 1917 se věřící i nevěřící vrhli na zem a převážně prosili Boha o milosrdenství a odpuštění. Tančící slunce, které se blížilo k zemi se svými ohnivými paprsky, může být také předehrou události, při které miliony lidí padnou na kolena. Tak jako se Maria zjevila v prvním slunečním zázraku, můžeme

se dívat vstříc novému zjevení, ve kterém bude svět podroben zkoušce *Dies irae*.

Maria byla vždy Prostřednicí mezi Božím Synem a lidmi. Úcta k Neposkvrněnému Srdci je jako prosebný průvod k Matce, aby zachránila lidstvo před zničujícími silami všeho druhu, které uvolnil pyšný lidský rozum, aby je chopila jako slunce a dala je do služeb dobra a lidstva. Ona však nemůže lidstvo zachránit proti jeho vůli, vyžaduje jeho svobodný souhlas a spolupráci skrze pokání a smír. K tomu vyzývala již v La Salettě. V Lurdech opakovala třikrát: *Pokání, pokání, pokání*. Ve Fatimě vyzývala k pokání znovu a znovu. Příroda člověka nezničí, pokud on

Oběti výbuchu v Hirošimě

nezničí sám sebe. Revoluce atomu je jen symbolem lidské revoluce. Ale lidstvo, které nastoupí cestu pokání, může opět ovládnout všechny zlé síly. Hrozící nebezpečí třetí světové války visí nad námi jako nad Ninive. Naše milostná Matka zjevila v roce 1917, že první světová válka skončí do jednoho roku. Budou-li lidé činit pokání, nastane velké období míru a blahobytu. Když lidé nesplní její

13. října 1917, sluneční zázrak vidělo 70 000 lidí

podmínky, nastane již za pontifikátu nástupce Benedikta XV. (Pia XI.) mnohem strašnější válka. Občanská válka ve Španělsku 1936 byla předehrou druhé světové pohromy, která měla být prostředkem, jímž Bůh trestá svět za jeho zločiny válkou, hladem a pronásledováním Církve a Svatého otce.

„Přišla jsem, abych tomu zabránila a prosila o zasvěcení Ruska mému Neposkvrněnému Srdci a o pobožnost pěti prvních sobot. – Dojde-li k tomu, pak se Rusko obrátí a zavládne mír. Jestliže ne, Rusko rozšíří své bludné nauky do celého světa a ty všude vyvolají války a pronásledování. Dobří budou mučení a Svatý otec bude mnoho trpět, mnoho národů bude zničeno.“ Zde schází odstavec, který Církev dosud lidstvu nesdělila. Pak následuje odstavec, který mluví o tom, co nastoupí po době velkého soužení: *„Nakoniec moje Neposkvrněné Srdce zvítězí. Svatý otec mi zasvětní Rusko, to se obrátí a na světě zavládne určitá doba míru.“*

Pokání, modlitba, oběti a zasvěcení jsou podmínky míru, který je také prostředkem pro obnovu lidstva. Revoluce srdcí v Rusku a ve světě má větší sílu než všechny bomby. Tak jak my budeme v této revoluci postupovat, tak bude v ní prospívat i Rusko.

* * *

Maria, my jsme tvého božského Syna vyhnali z našeho života, z našich vlád, z naší výchovy a z našich rodin. Přijď se světlem slunce jako symbolem své moci. Uzdrav naše rány, ochlad' válkou rozpálené zbraně. Ved' naše myšlenky pryč od násilí a od bahna zneužití přirozenosti. Dej ubohým dětem této země znovuzrození ve svém Božském Synu. Zahanbi všechny pyšné a bezcitné a učíš z nás bojovníky míru a lásky.

EWIG 33+4/2000
(Kráčeno)
Překlad -lš-

Vyvolené místo Matky Boží na Ukrajině

V Hrušivu na Ukrajině si ženy chodí nabírat vodu z pramene, který vyvěrá několik metrů od kaple, místa, kde se v XVI. století zjevila Panna Maria. Na památku tohoto zjevení zasadili věřící na tom místě vrbu.

Zjevení se opakovalo v roce 1806. Matka Boží dala vytrysknout u kořenů vrby uzdravujícímu pramenu jako památce na své zjevení. Stěpan Chapovskij namaloval obraz Panny Marie a lidé ho pověsili na vrbu. Majitel pozemku však nelibě nesl, že šlapou po trávníku, a dal zde postavit ohradu. Podle pamětníků však celá rodina záhy vymřela.

V roce 1856 propukla epidemie cholery. Jedné ženě řekla Panna Maria ve snu: „Moje dcero, vyčisti znesvěcené bahno ze studánky a slavte tu mši svatou, a smrt ze vsi ustoupí.“ Skutečně se tak stalo a na místě byla postavena kaple ke cti Nesvětější Trojice.

12. května 1914 se Panna Maria zjevila znovu, tentokrát dvanacti venkovanům. Vidění trvalo až do následujícího dne. Vizionáři obdrželi prorocké poselství, které předpovídalo velmi bolestné doby pro svět a zvláště pro Ukrajinu. Panna Maria předpověděla, že Ukrajina ztratí svou svrchovanost na 80 let. V tu dobu ji navštíví soužení a pronásledování, nakonec však křesťanství bude triumfovat a Ukrajině se vrátí svoboda. Řekla jim, že hrozí vypuknutí světové války a Rusko se stane bezbožeckou zemí.

26. dubna 1987 se Panna Maria zjevila Marině Kizynové (*1976). Vyšla z domu, mířila do školy a nad kaplí uviděla světlo. (Kapli režim zavřel v roce 1947.) Kaple sousedila s jejich zahradou. Zůstala stát a pozorovala světlo, když náhle spatřila na jedné straně osmiboké věže kaple postavu. Byla to černě oděná žena s dítětem v náručí. Děvče běželo zpět domů a upozornilo na zjevení svou matku Miroslavu. Matka poznala v po-

stavě Pannu Marii, vyzvala dceru, aby si klekla a modlila se. Obraz Panny Marie byl viditelný po dobu jednoho měsíce, jednou v okně zvonice, jindy na vrcholu kupole, někdy nad kaplí. Svědky této zázračné události bylo nejméně 500 000 lidí.

13. května, ve výroční den zjevení Panny Marie ve Fatimě, se v místní televizi vysílal program degradující události v Hrušivu, který měl odrazovat poutníky od návštěvy tohoto místa, ale místo toho viděli diváci na obrazovkách v celé oblasti obraz Panny Marie. Stojí za zmínku, že zjevení dívce Marině 26. dubna se tak událo ve stejný den a ve stejnou hodinu, kdy došlo rok předtím ke katastrofě v Černobylu. Mohlo by se zdát, že se jedná o pouhou náhodu, protože Panna Maria se o této události vůbec nezminila. V průběhu opakovaných zjevení řekla Panna Marie dívce četná poselství. S pláčem žádala o pokání za hříchy lidstva a při jiných příležitostech vyzývala k modlitbě za obrácení Ruska, žádala modlitbu svatého růžence, která je mocnou zbraní proti Satanovi. Vyzývala, abychom

nezapomínali na ty, kteří v Černobylu zahynuli. Upozornila, že Černobyl byl varovným znamením pro celý svět.

Komunistický režim dělal všechno možné, aby zabránil vizionářům setrvat na tomto místě, a bránil poutníkům v přístupu. Postavil barikády na cestách vedoucích do obce a stále rozšiřoval rozmezí zakázané oblasti. Ale lidé toho vůbec nedbali. Vládní zdroje mluvily o každodenní přítomnosti kolem 45 000 osob, které přicházely z velké dálky. Věřící v Hrušivu jsou řeckokatolíci, které sovětský režim velmi pronásledoval. Když se zpráva o zjevení rozšířila, přicházelo na místo zázraku i mnoho pravoslavných.

Po několika výše uvedených zjeveních na tomto místě v minulé době se tak Panna Maria zjevila na území tehdejšího sovětského Ruska v katolické oblasti Ukrajiny, a to ve výroční den Černobylu. Zjevení pokračovala několik dní. Maria přišla, aby znovu zaujala své místo, které je její již více než stovky let.

O této události, která měla otrástit televizními zpravodaji ja-

ko zemětřesení 8. stupně Richterovy stupnice, se na Západě takřka mlčelo. Místo toho registrovaly události orgány sovětského tisku. *Leninskaja molod'* psala o desetitisících osob, které sem údajně přitahovala zvědavost.

Panna Maria se v Hrušivu zjevila po dobu tří týdnů, a to dosud nevídaným a velkolepým způsobem. Zjevila se vždy s Ježíškem v náručí po mnoho hodin nad kupolí malého katolického kostelíku Nejsvětější Trojice, tehdy komunisty dlouhodobě uzavřeného, kde už předtím došlo k varovnému zjevení v roce 1914. Po celé tři týdny byl kostelík obklopen i nepopsatelně krásnou stříbrnou září, která produchovovala celé okolí, ale i přítomné poutníky a sahala až do výše 200 metrů.

Hrušiv zde navazuje na Fatimu a další zjevení v poslední době včetně Medžugorje.

Mezi prvními, kdo se dostavili na toto místo v květnu 1987, byl Josyp Terelya.

Mariin vyvolený posel

Josyp Terelya se narodil v roce 1943 a vychovávala ho babička z matčiny strany, horlivá katolička. Byl velmi aktivním bojovníkem podzemní Katolické akce a velkým ctitelem Eucharistie. Po absolvování dřevařské průmyslovky se zapsal na stavební fakultu v Kyjevě a tam se seznámil s Olenou, studentkou medicíny, která se později stala jeho ženou. V devatenácti letech byl odveden na vojnu, ale brzo byl pro své evangelizační aktivity uvězněn. Právě když měl v 19 letech uzavřít sňatek se svou snoubenkou, byl zatčen a strávil ve vězeních mnoho let.

Když byl konečně dočasně propuštěn, uzavřel sňatek se snoubenkou, která na něho trpělivě čekala. Josyp nyní mohl vyprávět o zjeveních Panny Marie, kterých se mu dostalo ve vězení. Poprvé se mu zjevila 12. února 1970 v pověstné věznici ve Vladimíru, 165 km severozápadně od Moskvy. Žádala ho, aby bez-

SMUTNÝ PLOD REFORMACE

Martin Mosebách pokládá ateismus v bývalé NDR za logický důsledek reformace. „Je tomu skutečně tak, že protestantismus svým sklonem k sekularismu tak, jak se ve východní části země vyvíjel, takřka nutně vedl k oslabení víry. Jinak by tam komunismus nemohl tak natrvalo zničit víru,“ řekl Mosebách deníku *Die Welt*. Reagoval tím na studii, kterou zveřejnila univerzita v Chicagu, podle které je východní Německo nejateističtější oblastí světa.

Že Lutherova reformace začala právě v té oblasti, kde stále méně lidí věřilo v Boha, „má svou logiku“, říká Mosebách. Německo bylo vždy rozdělenou zemí. Již tehdy, když vstoupilo do dějin, skládalo se z části ovládané Římem a z části, která zůstala barbarskou. „Na východě existoval již před reformací protiřímský afekt, který pak Luther posílil.“ – „Protestantské státní náboženství a osvícenství krok za krokem zbavily náboženství jeho jádra.“

Kath-net

podmínečně odpustil svým věz-nitelům, zvláště nepřátelům – moskevským Rusům.

Panna Maria mu předpovědě-la: „*Máš před sebou dlouhá léta zkoušek a pokořování.*“ Uviděl před sebou mladou ženu.

„*Z tohoto vězení budeš vysvo-bozen. Ještě jsi neušel ani polo-vinu cesty, ale neboj se, já jsem s tebou. Rusko setrvává v temno-tě a v bludu. Nebude míru, dokud tento národ nebude konat poká-ní a neuskuteční se dílo mého Sy-na. Nemůže být mír, protože mír může nastat jen tam, kde panuje spravedlnost. Modli se za nepřá-tele, odpusť jim, a otevř se před tebou cesta světla.*“

Brzy byl znovu uvězněn. Ke druhému zjevení došlo po dvou letech: „12. února 1972 jsem se nacházel v cele v izolaci. Cela byla ledová a vhněli do ní mra-zivý vzduch. Zvedal jsem ruce k lampě, abych se ohřál, ale do-zorce to zpozoroval a lampu zhasil. Nemohl jsem se již hý-bat. Ležel jsem na pryčně a při-pravoval se na smrt. Náhle jsem na víčkách ucítil teplý dotek žens-ké ruky. Cítil jsem, jak se zahřívám. V celé místnosti jsem pocí-til teplo. Myslel jsem, že umírám a mám halucinace. Ale vtom jsem uslyšel hlas: *„Vólal jsi mě a já jsem přišla za tebou. Nevěříš mi, že jsem to já?“* Když se tato ruka vzdálila, byl jsem schopn otevřít oči. Před mnou stála Panna Maria, tak jak jsem ji vi-děl právě před dvěma lety. *„Vólal jsi mě, tak jsem přišla.*“ V cele se oteplovalo... Mé tělo cítilo teplo, jako by bylo u kamen. Už bylo celé zahřáté... Po dvě hodi-ny jsem se modlil a naslouchal Svaté Panně, která mě utěšovala a poučovala. Řekla mi, že budu v roce 1976 propuštěn, ale zno-vu pronásledován a uvězněn. Sdělila mi také mnoho proroc-tví o lidstvu... Ukázala mi pro-rocká vidění. Viděl jsem mapu, jejíž některé části hořely. Rusko! Ohně! Pak nás Maria žá-da-la o pokání a duchovní očistu... Na závěr se objevil opět vel-ký záblesk a v něm Svatá Pan-

Josyp Terelya (uprostřed) s papežem Janem Pavlem II.

na zmizela. Svlekl jsem si košili a začal se procházet po cele. Bylo tam velice horko, potil jsem se... Strážci nemohli věřit svým očím, že jsem naživu. Druhého dne to začala vyšetřovat celá ko-mise... Neuvěřili mi, že se mi zje-vila Panna Maria.“

Trest mu byl zvyšován pro je-ho neustávající křesťanskou ak-tivitu a několik pokusů o útek. Tak nastal jeho boj o přežití v komunistických věznicích a koncentračních táborech, kde byl s několika ročními přestávka-mi držen až do roku 1987, kdy na zásah prezidenta Reagana byl propuštěn v rámci „perestrojky“ na svobodu. To se však už mezi-tím dávno stal mezinárodně zná-mým katolickým disidentem, neboť i ve vězení se mu dařilo navazovat kontakty se svobod-ným světem a publikovat četné protesty, pamflety, eseje a bás-ně. Při jednom svém dočasném propuštění se oženil s Olenou, která se mezitím stala lékařkou a má s ním tři děti.

Poslední dvě léta strávil Jo-syp v obávaném gulagu na Ura-le. Byla to pro něj doba vůbec nejtěžší, protože jeho zdravot-ní stav se velmi zhoršil. Po pro-puštění v roce 1987 okamžitě navázal kontakty s podzemní církví a jako předseda ústřední-ho výboru ukrajinských katolí-ků začal vyjednávat s Moskvou o legální uznání církve. Zasadil se o to, že církev vyšla z podzemí ještě před svým uznáním. Měla pět milionů věřících, vedených stovkami kněží, kteří většinou většinou studovali v tajných se-minářích. Církve řídilo několik biskupů v čele s arcibiskupem.

Vláda sledovala Terelyovu čin-nost nevaživě; umožnila mu te-dy vycestovat do Holandska, ale zpět už ho nepustila. Terelya se prozatím usadil s rodinou mezi ukrajinskými katolíky v Kana-dě. Vystoupil před americkým senátem a vícekrát důvěrně ho-vořil v soukromých audiencích se Svatým otcem.

Poselství, která slyšel spolu s mnoha přítomnými poutníky v roce 1987, zaznamenal v knize *Svědectví*. Čtete zde mimo jiné:

„*Má dcero Ukrajinu, přimlouvám se za tebe a tvoje děti i za tvou budoucnost. Nastává čas, kdy váš národ, tak milující Boha, získá samostatnost a stane se útočištěm těm, kteří setrvávají ve víře v Ježíše Krista. Ale Antikrist je velmi mocný a staví se proti vůli Věčného Otce...*“

„*Mé srdce se obrací k Ukrajině pro její velikou víru. Není zvlášt-ní zásluhou, zůstanete-li věřícími, když vás nikdo nepronásleduje. Ale je zapotřebí hrdinství a opravdového srdce tam, kde je víra niče-na a pronásledována. Právě proto jsem k vám přišla; mé milované děti, jste mi milé a drahé...*“

„*Satanova závist způsobila, že smrt vstoupila do světa; a tak kaž-dý, kdo mu dnes slouží, obdrží smrt. Antikrist rozsévá závist a nešvary. Proti pravdě se dnes rozhla-šuje mnoho lidí. Nevinní jsou odsuzováni. Na čelo mnoha lidí byla vtisknuta ďáblova pečeť. Kolik li-dí bylo ukřižováno na rudé pěti-cípé hvězdě, Satanovu znamení. Bůh však zná skutky zlých. Špat-ný svět se sám uškrtí svými nepra-vostrmi a nečistotou. Lidé upadají do Satanových rukou. Jsou osle-pováni neustálým modloslužeb-*

nictvím. A mnozí přicházejí jako nepraví mesiáši a nepraví proro-ci! Proto vás varuji, buďte bdě-lí a opatrní, šťastný je život těch, kteří jsou bez viny a řídí se Boží-mi příkázáními... Ved'te čistý život bez hříchu. Království nebes na ze-mi je nablízku. Ale přijde jen pro-střednictvím nápravy a pokání...“ (14. 5. 1987)

„*Přišla jsem, abych poděkova-la ukrajinskému lidu, protože jste v posledních sedmdesáti letech pro Kristovu církev nejvíce trpěli. Kaj-te se a navzájem se milujte. Přicházejí doby, které byly předpo-vězeny jako konec časů. Pohleďte na zmatek, který vládne ve světě; na hříchy, netečnost, krveprolé-vání, na mnoho jiných znamení. Přicházím k vám v slzách a žádám vás, modlete se a pracujte pro do-bro a Boží slávu...*“

„*Lucifer ztrácí sílu. Aby se udr-žel na svém trůnu temnoty, začal předstírat, že se napravuje, ale není to pravda. Lucifer je chytrý a úskočný. Všem Božímu tvor-stvu a zvláště Božímu lidu přípra-vuje velký zármutek. Po krátkou dobu bude po celé zemi udržovat bezbožné království...*“

„*Modlete se za Rusko. Rusko se obrátí jen tehdy, budou-li se za ně modlit všichni křesťané... Dokud si Západ neuvědomí svou vlastní vinu vůči Východu, Rusko nebude schopno přijmout Krista Krále... Bezbožný je Východ i Zá-pad. Rozdíl je jen v tom, že na Zá-padě není bezbožnost proklamová-na oficiálně. Ale cíl bezbožnosti je na Východě i Západě stejný. Aby-šte zachránili Rusko a celý svět před bezbožným peklem, musíte obrátit Rusko ke Kristu Králi...*“ (16. 5. 1987)

„*Modlete se za zpusťovené Rusko. Svými modlitbami mů-žete zachránit celý svět... Rusko nadále odmítá uznat mého Syna; odmítá pravé milosrdenství... Ne-žádala jsem při jiných příležitos-tech o modlitby za ruský národ? Nepřijme-li Rusko Krista Krá-le, celý svět stojí před zkázou.*“ (13. května 1987)

Podle zahraničních pramenů
Překlad -lš-

MODLI SE A PRACUJ – dokončení ze str. 2

modlitby a naslouchání Bohu a každodenní aktivita, služba lásky, neocitají v protikladu. Ježíšovo pokárání: *Marto, Marto! Děleš si mnoho starostí a znepokojuješ se pro mnoho věcí. Ano, jen jedno je třeba. Marie si vybrala nejlepší úděl a ten jí nikdo nevezme* (Lk 10,41–42), stejně jako úmysl apoštolů *my se budeme věnovat modlitbě a službě slova* (Sk 6,4) ukazují přednost, kterou mám dávat Bohu. Nechtěl bych tím vstupovat do výkladu této perikopy o Martě a Marii. V žádném případě tu nebyla odsouzena aktivita pro bližní, ale bylo zdůrazněno, že musí být vnitřně prostoupena duchem kontempace. Na druhé straně svatý Augustin říká, že tento Mariin přístup je vizí situace v nebi, tedy na zemi ji nikdy nemůžeme mít v úplnosti, ale trochu anticipace má být přítomno v každé naší aktivitě. Musí být přítomna také kontempace Boha. Nemáme se utápět v pouhém aktivismu, ale máme do své činnosti dát také proniknout světlu Božího Slova, a tak se učít pravé lásce, opravdové službě druhému. Ona nepotřebuje mnoho věcí – i když potřebuje jistě věci základní – ale potřebuje především cit srdce, Boží světlo.

Ta nejlepší stránka

Když svatý Ambrož komentuje epizodu Marty a Marie, povzbuzuje své věřící i nás: „Hledejme, abychom i my měli to, co nám nemůže být odňato, tím, že věnujeme Pánovu slovu pozornost pečlivou, nikoliv roztržitou: naráží tu také na semena nebeského slova, která jsou ztracena, jestliže jsou zaseta podél cesty. I ty vzbuzuj jako Marie touhu vědět: co je největší a nejdokonalější dílo.“ A také dodává, že „starost o službu ať neodvádí od poznání nebeského slova“, od modlitby (*Expositio Evangelii secundum Lucam*, VII, 85: PL 15, 1720). Světci totiž zakusili hlubokou jednotu života mezi modlit-

bou a aktivitou, mezi totální láskou k Bohu a láskou k bratřím. Svatý Bernard, který je vzorem harmonie mezi kontemplací a aktivitou, v knize *De consideratione*, kterou adresoval papeži Inocenci II., aby mu nabídl několik úvah o jeho službě, zdůrazňuje právě důležitost vnitřní ubranosti a modlitby jako obrany proti nebezpečím přehnané aktivity, ať už jsou okolnosti, v jakých se nachází, a řešené úkoly jakékoliv. Svatý Bernard tvrdí, že přílišná zaměstnanost, frenetický život často končí tak, že zatvrdí srdce a působí utrpení duhu. (srov. II, 3)

Je to dnes cenná připomínka pro nás, kteří jsme si zvykli hodnotit všechno podle kritéria produktivity a efektivity. Úryvek ze Skutků apoštolů nám připomíná důležitost práce – nepochybně se tu vytváří pravá vhodná služba – každodenních nezbytných aktivit, vykonávaných s odpovědností a svědomitostí, ale také naši potřebu Boha, jeho vedení, jeho světla, které nám dávají sílu a naději. Bez každodenní modlitby prožívané s věrností se naše konání vyprazdňuje, ztrácí duchovní hloubku, omezuje se na prostý aktivismus, který nakonec zanechává neuspokojenost. Existuje krásná modlitba křesťanské tradice, která se pronáší před každou činností a ve které se říká: „Naše prá-

ce, prosíme, Pane, předcházej vnuknutím a provázej pomocí, aby každá naše modlitba a práce s tebou započata také s tebou končila.“ Každý krok našeho života, každá akce, také církevní, má být vykonávána před Bohem ve světle jeho Slova.

Duchovní podstata nové služby

V katechezi minulou středu jsem zdůraznil jednomyslnou modlitbu první křesťanské komunity vystavené zkoušce, která právě v modlitbě, v meditaci nad Písmem svatým po mohla pochopit události, které na ni dolehly. Když je modlitba živena Božím Slovem, můžeme pozorovat skutečnost novým zrakem, zrakem víry a Pána, který promlouvá k myslí a k srdci, dává nové světlo na cestu v každém okamžiku a v každé situaci. Věříme v dílo Božího Slova a modlitby. Také obtíže, které církev prožívala v souvislosti s problémem služby chudým a s problémy lásky, byly překonány v modlitbě, ve světle Boha a Ducha Svatého. Apoštolové se neomezují na ratifikaci volby Štěpána a dalších mužů, ale *za modlitby na ně vložili ruce* (Sk 6,6). Evangelista znovu připomene tato gesta u příležitosti volby Pavla a Barnabáše, kde čteme: *Postili se tedy a modlili a potom na ně vložili ruce a propustili je*. (Sk 13,3) Znovu se potvrzuje, že praktická služba lásky je služba duchovní. Obě skutečnosti mají kráčet pospolu.

Gestem vkládání rukou apoštolové předávají sedmi mužům zvláštní službu, aby se jim dostalo odpovídající milosti. Zdůraznění modlitby je důležité, protože vyjadřuje právě duchovní dimenzi gesta; nejedná se o pouhé předání úkolu, jak se to děje v sociální organizaci, ale je to církevní událost, ve které si Duch Svatý osvojuje sedm mužů vybraných církví, posvěcuje je v Pravdě, kterou je Ježíš Kristus: On je mlčenlivým protagonistou přítomným při vkládání rukou, aby zvolení byli přetvořeni jeho mocí a posvěceni ke zdolávání praktických a pastoračních nároků. A zdůraznění modlitby nám navíc připomíná, že jen z intimního vztahu k Bohu pěstovaného každodenně se rodí odpověď na Boží volbu každého, komu je svěřena služba v církvi.

Modlitba vede k apoštolátu

Draží bratři a sestry, pastorační problém, který přivedl apoštolů k tomu, aby vložili ruce na muže pověřené službou lásky a sami se věnovali modlitbě a hlásání Slova, naznačuje také nám prioritou modlitby a Božího Slova, které nicméně pak plodí pastorační činnost. To je pro pastýře první a nejnázornější forma služby svěřenému stádu, neboť jestliže plíce modlitby a Božího Slova neživí dech našeho duchovního života, riskujeme, že uvážneme udušení uprostřed tisíce každodenních věcí. Modlitba je dech duše a života. Je zde další cenné připomenutí, které bych chtěl zdůraznit: ve vztahu k Bohu, při naslouchání jeho Slovu, v dialogu s Bohem, i když se nacházím v tichu chrámu nebo svého pokoje, jsem spojen s Pánem a bratry a sestrami ve víře do souboru nástrojů, které i přes svou individualitu pozvedají k Bohu velkou symfonii vyzvání, díkůvzdání a chvály. Děkuji.

Bollettino Vaticano

25. dubna 2012

(Mezititulky redakce Světla)

Překlad -lš-

OPĚT DOPIS NĚMECKÝM BISKUPŮM

Svatý otec Benedikt XVI. dal zvláštním dopisem na vědomí předsedům biskupských konferencí v Německu a v Rakousku, arcibiskupu Zollitschovi a kardinálu Schönbornovi, že požaduje, aby v překladu konsekračních slov bylo místo „za všechny“ použito původní „za mnohé“. Důvod: věrnost slovům samotného Ježíše, která použil při ustanovení Nejsvětější svátosti. Papež uvádí, že si je vědom těžkostí, na jaké to naráží, že je to „vpád do samého centra toho, co je posvátné“. Proto požaduje důkladnou katechezi věřících. To je podmínkou, aby mohl být povolen nový německý kancionál.

Kath-net

(Tato oprava překladu byla nařízena již před deseti lety a ani u nás nebyla dosud provedena.)

Den nebo Svátek matek vyrostl podobně jako později Mezinárodní den žen v USA z politického podhoubí. Bylo to ve druhé polovině 19. století, v době kruté občanské války, když se zrodila iniciativa, která vyzývala ženy, aby jako „dárkyně života“ pozvedly svůj hlas proti všem válkám, které šíří smrt. Tyto americké aktivistky sotva tušily, že po nich přijdou jiné aktivistky, které budou naopak bojovat za to, aby ženy, které by měly být dárkyněmi života, měly právo usmrtit vlastní dítě přímo ve svém mateřském lůně. A výsledek? Války nepřestaly, ale potraty zaplavily svět. Vývoj dějin tak zřetelně dokazuje, že pouhé humanistické ideje nejenže nejsou schopny změnit lidské smýšlení a jednání k lepšímu, ale mohou také vést dokonce ke zcela opačným výsledkům. Základy lidského soužití je třeba stavět na základech, jaké formuloval už dávno předtím Hospodin na hoře Sinaj a slovem i životem potvrdil a předložil lidstvu jeho Syn Ježíš Kristus. Dal nám k tomu i účinné svátostné prostředky, mezi nimi i svátost manželství, nejstarší svátost vůbec, kterou ustanovil sám Otec již v ráji s úkolem „množte se a naplňte zemi“.

Jaké „aktivistky“ inspirovalo jeho božské učení, představuje nám novodobá světice Jana Beretta Molla, od jejíž heroické smrti uplynulo letos v dubnu právě půl století. Takové osobnosti nám Bůh daruje a představuje jako významné a závazné příklady, aby nás podněcovaly právě v současné době nejen k obdivu, ale i k vážnému zamyšlení a následování.

Příklad mnoha světců, které obdivujeme pro jejich heroické ctnosti, má v sobě pro nás něco nedostupného, protože žili v postavení a podmínkách, které jsou velmi vzdálené naší situaci. Ve svaté Janě Molla nám však tentokrát církev staví před oči ženu přímo z našich řad. Naši pozornost si zaslouží ne-

Na slovíčko

jen působivý vzor matky, lékařky a vynikající laické apoštolky, ale i ono příkladné křesťanské prostředí, ve kterém vyrostla jako jedna ze třinácti dětí. I když heroické ctnosti Beretty Molla jsou především výsledkem jejího osobního úsilí a vytrvalé a věrné spolupráce s Boží milostí, přesto její osobní vyznamenání je v tomto případě i vysokým oceněním vpravdě křesťanského rodinného prostředí a zázemí, ve kterém Jana vyrůstala a také působila.

Teprve když se alespoň poněkud seznámíme s hloubkou duchovního života celé této jedinečné domácí církve, pochopíme, jak požehnané ovoce může přinášet každodenní křesťanská praxe, která se v tomto prostředí stala samozřejmostí. Hrdinská oběť vlastního života této světice vzešla z opravdovosti a důslednosti života víry, bez které by k takovému rozhodnutí sotva našla sílu. Nikoliv její hrdinství ji učinilo svatou, ale svatost jako plod každodenního úsilí, v němž byla vedena a vychována, ji uschop-

nila a přivedla až k pravému lidskému a křesťanskému hrdinství.

Máme tak příležitost ocenit, co znamená opravdová domácí církev, která oduševňována pravou františkánskou spiritualitou, žije naplno z Boha a pro Boha a přijímá od něho všechno dobré i zlé v poslušnosti a věrnosti k jeho zákonu a v plné důvěře v jeho prozřetelnost. Tuto rodinu nezdobí jen ona velká oběť života, ale celá řada dalších skrytých, ale o nic méně cenných obětí. Poznáváme tu názorně, jakým požehnaním jsou ony rodiny s velkým počtem dětí, protože vytvářejí samy v sobě ono Bohem chtěné prostředí soužití, spolupráce a vzájemné lásky a tak se utvářejí vzácné charaktery, které obohacují církev a svět o četná duchovní povolání i o příkladné členy občanské společnosti.

Odkud čerpali v oné (předkoncilní) době tito křesťané svou sílu, duchovní radost i svůj směr a cestu? Z osvědčené tradiční křesťanské praxe, kterou uměli

ocenit, využívat, a nikoliv měnit. Měli tu velkou milost, že je vedli opravdu svatí, vzdělání a horliví kněží. Jestliže angažovaný průmyslník či plně vytižená lékařka vstávali denně v 5 hodin, aby se mohli účastnit (latinské) mše svaté, sotva v ní postrádali „aktivní účast“ na liturgii. Těžko si umíme představit, čím by se ještě mohl obohatit onen trvalý laický apoštolát Beretty Molla, praktizovaný na tolika úsecích a tolika způsoby. Z jejich dopisů, poznámek i konkrétní praxe by se měli učit všichni ti, kteří se domnívají, že našli teprve v „duchu koncilu“ způsob, jak „se otevřít světu“. Kde najdeme ještě rodiny, které by vychovaly církvi tolik duchovních povolání i laických apoštolů, připravily opravdové matky, otce a světce před Bohem i před lidmi? Najdeme je ještě dnes, jak uvedl Vatikánský rozhlas, kolem tzv. „tradicionalistů“, kteří díky nim nemají nouzi ani o povolání, ani o finanční prostředky. (Stojí za povšimnutí, že svatá Beretta Molla vyrůstala ve stejné době, kdy se u nás velké skupině kněží jevila dosavadní křesťanská praxe neúnosná a pod vlivem modernismu, liberalismu a sekularismu založili „národní“ církev, která místo k rozkvětu přivedla mnoho věřících až k odpadu a praktickému ateismu.)

Biskupové na pověstné synodě ve Würzburgu a na dalších místech si sotva uvědomovali, jak svým morálním postojem a relativismem ve skutečnosti zasadili smrtelnou ránu právě oněm opravdovým katolickým rodinám, a připravili tak církev o mnoho duchovních povolání i skutečných laických apoštolů. Ta nejdůležitější reforma, kterou potřebujeme, je návrat k životu opravdové víry, hluboké zbožné modlitby, věrnosti k Božím příkázáním a duchu odvážné oběti, který neváhá klást zlému odpor až do krve. Je jistě možné si vymyslet formy zpohodlněného a méně náročného pseudokřesťanství, jenže to je odrůda stejně neúčinná jako fíkovník, kterému Pán zlořečil. -lš-

ROZLOUČENÍ MATKY ZACHRÁNILO DÍTĚ

Ve městě Resistencia v Argentině porodila rodička v narkóze předčasně v šestém měsíci své dítě. Lékaři je prohlásili za mrtvé. Když byla matka konečně schopná vyplnit všechny formality, chtěla se se svou mrtvou dcerou rozloučit. V doprovodu bratra a manžela ji našla po dvanácti hodinách již uloženou v rakvičce. Když rakvičku otevřeli a sňali z dítěte plastický obal, vzala matka dítě do náruče a zjistila, že dýchá a je živé. Místo původně plánovaného jména Luz Maria (Světlo Maria) dostala dceruška jméno Luz Milagro (Světlo Zázrak).

ATEISTICKÁ AKCE SKONČILA FIASKEM

Ateisté na univerzitě v San Antonio uspořádali propagační akci „Špína za špínu“: nabízelí studentům, aby vyměnili posvátné knihy jako Bibli, Korán a Tóru za pornografickou literaturu. Zájem o akci projevil sotva 30 studentů. Nakonec bylo vyměněno pět Biblí, jedna islámská encyklopedie a jeden Korán v akci trvající dva dni. Organizace „Ateistická agenda“ tvrdila, že náboženské texty jsou tak obscénní jako pornografie. Obsahují vraždy dětí a národů, násilí a výroky nepřátelské ženám. Tato kampaň se provádí každoročně od roku 2008 a stále více ztrácí na přitažlivosti. V minulosti ještě křesťané pořádali protidemonstrace, při kterých nesli transparenty s nápisem: „Bůh tě miluje, ponech si jeho Bibli a uč se z ní.“

Kath-net

Pondělí 14. 5. 2012: 6:05 Octava dies (671. díl): Týdenní zpravodajství z Vatikánu **6:35** Folklor bez hranic 2010 **6:55** Čtème z křesťanských periodik **7:00** Terra Santa News: 9. 5. 2012 **7:20** Putování modrou planetou: Írán **8:05** Post Scriptum s Mons. Aloisem Peroutkou **8:25** Šance pro každého a Pohyb pro každého **8:40** Poselství svatých: Svatý Petr **8:50** O Mariánské púti v Levoči **9:20** Hudební magazín Mezi pražci **10:00** Nedělní čtení: 5. neděle velikonoční **10:30** Přejeme si... **10:45** BET LECHEM – vnitřní domov (15. díl): Petronilla Čemus **11:00** Noekreace aneb Vandrování (139. díl) **11:10** Noeland (54. díl) **11:40** Sedmihlásky (57. díl) **11:45** O koženém mostě: Pověsti z Hornolidečska **12:00** Polední modlitba [L] **12:05** Má vlast: Otrokovice **12:50** Procházka památkovou rezervací Příbor: Zastavení u kostela Narození Panny Marie **13:10** Loreto **13:35** Octava dies (671. díl): Týdenní zpravodajství z Vatikánu **14:05** Jak se natáčela Poslední noc Johanky z Arku **14:25** Krásy Čech a Moravy (12. díl): Pražský hrad **14:55** Úskalí služby – PhLic. Kateřina Lachmanová [P] **16:05** Hornolidečko – Skály **16:10** Exit 316 MISE: Zachraň se, kdo můžeš! **16:30** Godzone magazín [P] **17:00** NOEparáda (164. díl) [L] **18:05** Po hladině: Štědrost [P] **18:25** Sedmihlásky (57. díl) **18:30** V chalupce a za chalupkou: Šesthlavá mátoha [P] **18:40** Náš dům v kosmu – ekologie a bioetika (37. díl): autor a průvodce Marek Orko Vácha **19:00** Bazilika Navštívení Panny Marie ve Frýdku **19:35** Hornolidečko – Skály **19:40** Přejeme si... **20:00** Kibeho: Mariánské poutní místo v Africe [P] **20:55** Čtème z křesťanských periodik **21:00** Na koberečku (127. díl) [P] **21:15** Setkání **21:40** P. Raniero Cantalamessa – Naplňte džbány vodou **23:20** Noekreace aneb Vandrování (139. díl) **23:30** Octava dies (671. díl): Týdenní zpravodajství z Vatikánu **0:05** Noemova pošta: květen **1:35** Poslech Radia Proglas [L].

Úterý 15. 5. 2012: 6:05 Hornolidečko – Skály **6:10** Strom života **6:35** Pocta českým světčům III. – MISSA BREVIS **7:10** Poselství svatých: Svatý Petr **7:20** Milosrdní bratři v Čechách a na Moravě **8:00** Duška: Wanda Póltawska **9:25** Kurz první pomoci: Dopravní nehoda **9:30** Octava dies (671. díl): Týdenní zpravodajství z Vatikánu **10:05** P. Raniero Cantalamessa – Naplňte džbány vodou **11:40** Sedmihlásky (57. díl) **11:45** V chalupce a za chalupkou: Šesthlavá mátoha **12:00** Polední modlitba [L] **12:05** Platinové písničky (78. díl): Dechovka **12:35** Eucharistie **13:05** V zákulísi **13:40** Putování modrou planetou: Írán **14:25** Kulatý stůl: Turínské plátno **16:00** Hornolidečko – Skály **16:10** Přejeme si... **16:25** Telom i dušou **16:35** Ekoauto (29. díl) **16:50** Velká Kunratická [P] **17:05** BET LECHEM – vnitřní domov (15. díl): Petronilla Čemus **17:20** Čtème z křesťanských periodik **17:25** Jak se natáčela Poslední noc Johanky z Arku **17:45** Starobělské Lurdy **17:55** Noeland (54. díl) **18:25** Sedmihlásky (57. díl) **18:30** V chalupce a za chalupkou: Ako liška chcela napísať knihu [P] **18:40** Hermie a jeho přátelé: Zbytečná hádanka **19:10** Noekreace aneb Vandrování (139. díl) **19:20** Jezuité o: Mariánská zjevení **19:40** Zpravodajské Noeviny: 15. 5. 2012 [P] **20:00** Bol som mimo: Radoslav Hruška [L] **21:05** Exit 316 MISE: Zachraň se, kdo můžeš! **21:25** Salesiánský magazín **21:40** Zpravodajské Noeviny: 15. 5. 2012 **22:00** Hlubinami vesmíru s dr. Ivanou Markovou **22:40** Terra Santa News: 9. 5. 2012 **23:00** Přejeme si... **23:15** Post Scriptum s Mons. Aloisem Peroutkou **23:35** Čtème z křesťanských periodik **23:45** U NÁS aneb od cimbalu o lidové kultuře (57. díl) **0:55** Poslech Radia Proglas [L].

Středa 16. 5. 2012: 6:05 Zpravodajské Noeviny: 15. 5. 2012 **6:20** Úskalí služby – PhLic. Kateřina Lachmanová **7:30** Setkání **7:50** Noekreace aneb Vandrování (139. díl) **8:00** U NÁS aneb od cimbalu o lidové kultuře (57. díl) **9:15** Poslední noc Johanky z Arku: La dernière Nuit de Jeanne d'Arc **10:20** Atentát **10:30** Generální audience Benedikta XVI. [L] **12:00** Polední modlitba [L] **12:05** Kibeho: Mariánské poutní

místo v Africe **13:00** Náš dům v kosmu – ekologie a bioetika (37. díl): autor a průvodce Marek Orko Vácha **13:20** Na koberečku (127. díl) **13:30** Čtème z křesťanských periodik **13:40** Outdoor Films (3. díl): s Leopoldem Sulovským **15:15** Poselství svatých: Svatý Petr **15:25** Dvanáct rwandských mučednic **15:40** Zpravodajské Noeviny: 15. 5. 2012 **16:00** NOEparáda (164. díl) **17:00** Exit 316 MISE: Pomož si, jestli to dokážeš [P] **17:20** Hudební magazín Mezi pražci **18:00** Studentská mše svatá z ostravsko-opavského biskupství [L] **18:50** Starobělské Lurdy **18:55** Sedmihlásky (57. díl) **19:00** V chalupce a za chalupkou: Ako bolo v zime všetkým zima [P] **19:15** Terra Santa News: 16. 5. 2012 [P] **19:35** Hornolidečko – Skály **19:40** Přejeme si... [P] **20:00** Neznámější Čech – Jan Nepomuk [P] **21:00** Viola a Augustin Svobodovi – Ježíš a dobré víno [P] **21:55** Léta letí k andělům (46. díl): Mons. Martin Holík **22:15** Vlci v Lužici **22:50** Noekreace aneb Vandrování (139. díl) **23:00** Historie československého vojenského letectví (2. díl): Trnitá cesta k nebesům [P] **23:30** Krásy Čech a Moravy (12. díl): Pražský hrad **0:05** Generální audience papeže Benedikta XVI. **0:35** Pocta českým světčům III. – MISSA BREVIS **1:05** Poslech Radia Proglas [L].

Čtvrtek 17. 5. 2012: 6:05 Náš dům v kosmu – ekologie a bioetika (37. díl): autor a průvodce Marek Orko Vácha **6:25** O Mariánské púti v Levoči **6:55** Léta letí k andělům (46. díl): Mons. Martin Holík **7:15** Platinové písničky (78. díl): Dechovka **7:45** Jak se natáčela Poslední noc Johanky z Arku **8:10** Telom i dušou **8:20** Jezuité o: Mariánská zjevení **8:40** Bol som mimo: Mikuláš Lipták **9:40** Přejeme si... **10:00** Kulatý stůl: Turínské plátno **11:30** Čtème z křesťanských periodik **11:40** Sedmihlásky (57. díl) **11:45** V chalupce a za chalupkou: Ako bolo v zime všetkým zima **12:00** Polední modlitba [L] **12:05** Pocta českým světčům III. – MISSA BREVIS **12:35** Pro vita mundi (140. díl): Kostelník František Polster ze Strážnice /1928-2010/ **13:15** Zpravodajské Noeviny: 15. 5. 2012 **13:35** Na La Salette s Boženou Rajnušovou **14:00** Poodří – mokřady mezinárodního významu České republiky **14:40** Duška: Wanda Póltawska **16:10** Eucharistie [P] **16:40** V zákulísi [P] **17:10** Putování modrou planetou: Írán **18:00** Hermie a jeho přátelé: Zbytečná hádanka **18:25** Sedmihlásky (57. díl) **18:30** V chalupce a za chalupkou: Živý snehuliak [P] **18:40** Cesta k andělům (62. díl): kardinál Miloslav Vlk **19:40** Zpravodajské Noeviny: 17. 5. 2012 [P] **20:00** Cvrlikání (9. díl): Lada Šimčíková & Ivo Cícvárek [L] **21:15** Kus dřeva ze stromu: Jablňoň [P] **21:30** Post Scriptum s P. Janem Šimou [P] **21:50** Zpravodajské Noeviny: 17. 5. 2012 **22:10** Přejeme si... **22:25** Milosrdní bratři v Čechách a na Moravě **23:10** Octava dies (671. díl): Týdenní zpravodajství z Vatikánu **23:40** Noekreace aneb Vandrování (139. díl) **23:50** Zpravodajské Noeviny: 17. 5. 2012 **0:10** Exit 316 MISE: Pomož si, jestli to dokážeš **0:30** Godzone magazín **1:00** Poslech Radia Proglas [L].

Pátek 18. 5. 2012: 6:05 Zpravodajské Noeviny: 17. 5. 2012 **6:20** Noekreace aneb Vandrování (139. díl) **6:30** NOEparáda (164. díl) **7:35** Hlubinami vesmíru s dr. Ivanou Markovou **8:15** Krásy Čech a Moravy (12. díl): Pražský hrad **8:45** Viola a Augustin Svobodovi – Ježíš a dobré víno **9:35** Na koberečku (127. díl) **9:50** Kibeho: Mariánské poutní místo v Africe **10:40** Klapka s... (41. díl) **11:40** Sedmihlásky (57. díl) **11:45** V chalupce a za chalupkou: Živý snehuliak **12:00** Polední modlitba [L] **12:05** Přejeme si... **12:20** Poslední noc Johanky z Arku: La dernière Nuit de Jeanne d'Arc **13:30** Léta letí k andělům (46. díl): Mons. Martin Holík **13:50** Procházka památkovou rezervací Příbor: zastavení u kostela Narození Panny Marie **14:15** Má vlast: Otrokovice **15:00** Litanie loreťanské Jakuba Jana Ryby: Obrazy pražské Lorety na Hradčanech **15:15** Setkání **15:35** Náš dům v kosmu – ekologie a bioetika (37. díl): autor a průvodce Marek Orko Vácha **16:00** Zpravodajské Noeviny: 17. 5. 2012 **16:15** Velká Kunratická

16:25 Slovenští redemptoristé v Rumunsku **16:40** Jak potkávat svět (11. díl): s Romanem Janálem **18:05** Jezuité o: Mariánská zjevení **18:30** V chalupce a za chalupkou: Ako vítali Nový rok [P] **18:40** Sedmihlásky (57. díl) **18:45** Exit 316 MISE: Pomož si, jestli to dokážeš **19:05** Kus dřeva ze stromu: Jablňoň **19:20** Přejeme si... **19:35** Starobělské Lurdy **19:45** Na koberečku (127. díl) **20:00** Kulatý stůl: Brněnští mučedníci [L] **21:40** Nedělní čtení: 7. neděle velikonoční [P] **22:10** Duška: Wanda Póltawska **23:35** Historie československého vojenského letectví (2. díl): Trnitá cesta k nebesům **0:05** Eucharistie **0:35** V zákulísi **1:05** Putování modrou planetou: Írán **1:50** Poslech Radia Proglas [L].

Sobota 19. 5. 2012: 6:05 Poselství svatých: Svatý Petr **6:15** Eucharistie **6:45** V zákulísi **7:15** Kaplička pana Zemana **7:20** Léta letí k andělům (46. díl): Mons. Martin Holík **7:40** Písničky Michaely Novozámské **8:00** Noeland (54. díl) **8:30** Sedmihlásky (57. díl) **8:35** Hermie a jeho přátelé: Zbytečná hádanka **9:05** Godzone magazín **9:35** NOEparáda (164. díl) **10:35** Exit 316 MISE: Pomož si, jestli to dokážeš **11:00** Mše svatá: Pouť Radia Proglas a TV NOE na Svatém Hostýně 2012 [L] **12:00** Polední modlitba Sv. otce Benedikta XVI. [P] **12:10** Zpravodajské Noeviny: 17. 5. 2012 **12:25** Nedělní čtení: 7. neděle velikonoční **12:55** Přejeme si... **13:10** Terra Santa News: 16. 5. 2012 **13:30** Telom i dušou **13:45** U NÁS aneb od cimbalu o lidové kultuře (57. díl) **14:55** Noekreace aneb Vandrování (139. díl) **15:05** Klauzura **15:25** Platinové písničky (78. díl): Dechovka **16:00** Bol som mimo: Radoslav Hruška **17:05** Dvanáct rwandských mučednic **17:20** Salesiánský magazín **17:40** Milosrdní bratři v Čechách a na Moravě **18:25** Sedmihlásky (57. díl) **18:30** V chalupce a za chalupkou: Ako vítali Nový rok **18:40** Krásy Čech a Moravy (13. díl): Pražské Jezulátko [P] **19:10** Litanie loreťanské Jakuba Jana Ryby: Obrazy pražské Lorety na Hradčanech **19:25** Nedělní čtení: 7. neděle velikonoční **20:00** Tasovický Mojžiš: Klement Maria Hofbauer [P] **20:55** Expedice Židi **21:50** Putování modrou planetou: Kamčatka krásná neznámá [P] **22:25** O Mariánské púti v Levoči **22:55** Úskalí služby – PhLic. Kateřina Lachmanová **0:05** Má vlast: Otrokovice **0:50** Ekoauto (29. díl) **1:05** Poslech Radia Proglas [L].

Neděle 20. 5. 2012: 6:15 Nedělní čtení: 7. neděle velikonoční **6:45** Cvrlikání (8. díl): Skupina Devítka **7:55** Don Bosco a Oděsa: 50 let ve službách mládeži **8:15** Velká Kunratická **8:25** Poodří – mokřady mezinárodního významu České republiky **9:05** Jezuité o: Mariánská zjevení **9:25** Náš dům v kosmu – ekologie a bioetika (37. díl): autor a průvodce Marek Orko Vácha **9:45** Telom i dušou **10:00** Procházka památkovou rezervací Příbor: Zastavení u kostela Narození Panny Marie **10:30** Mše svatá z kostela sv. Václava s farností Valašské Meziříčí. [L] **11:35** Na koberečku (127. díl) **11:45** Starobělské Lurdy **11:50** Čtème z křesťanských periodik [P] **12:00** Polední modlitba Sv. otce Benedikta XVI. [L] **12:25** Zpravodajský souhrn týdne [P] **13:15** Platinové písničky (79. díl): Dechovka [P] **13:50** Tasovický Mojžiš: Klement Maria Hofbauer **14:40** Hudba pod Rozsutcem **14:55** Viola a Augustin Svobodovi – Ježíš a dobré víno **15:50** Po hladině: Štědrost **16:10** Noekreace aneb Vandrování (140. díl) [P] **16:20** Hermie a potopa [P] **16:55** Sedmihlásky (63. díl) [P] **17:00** Noeland (54. díl) **17:30** Sobecký obr **18:10** Exit 316 MISE: Pomož si, jestli to dokážeš **18:30** Setkání **19:00** Léta letí k andělům (46. díl): Mons. Martin Holík **19:20** Poselství svatých: Ignác z Loyoly **19:30** Čtème z křesťanských periodik **19:35** Přejeme si... [P] **20:00** Náš dům v kosmu – ekologie a bioetika (38. díl): autor a průvodce Marek Orko Vácha [P] **20:20** Octava dies (672. díl): Týdenní zpravodajství z Vatikánu [P] **20:50** Koncert Janáčkovy konzervatoře 2012 [P] **22:15** Bol som mimo: Radoslav Hruška **23:20** Pražská Loreta **23:45** Polední modlitba Sv. otce Benedikta XVI. **0:05** Zpravodajský souhrn týdne **0:55** Poslech Radia Proglas [L].

Netradičně večer bude pro děti i dospělé **zpřístupněn barokní areál Lorety v Rumburku**. Stane se tak v **pátek 18. 5. 2012 mezi 19.00 až 22.00 hod. při LORETÁNSKÉ NOCI 2012**. Během večera zazní barokní písně o přírodě v podání pražského souboru Ritornello. Vystoupení Michaela Pospíšila „Majáles, toť jest Máj a Les“ je současně již devátým benefičním koncertem pro záchranu unikátního, téměř tři stalet starého klavichordu ze sbírek rumburského muzea. Při Loretánské noci bude zpívat dětský pěvecký sbor Zpěváček při ZŠ V. Kováře v Rumburku a Čtyřlístek při ZŠ U Nemocnice v Rumburku. Číst se budou regionální pověsti. Děti i dospělí mohou tvořit ve výtvarných dílnách. Loretánská kaple Panny Marie bude nasvícena. Kromě prodeje regionální literatury a výrobků místních výtvarníků a řemeslníků proběhne v křížové chodbě Lorety opožděná vernisáž výstavy fotografií **Zaostřeno na Jizerky**, spojená s přednáškou a promítáním. Netradiční zpřístupnění barokní památky pořádá Římskokatolická farnost – děkanství Rumburk a město Rumburk v rámci celorepublikového **Festivalu muzejních nocí 2012**. Vstupné je 15 Kč. Loretánská noc v Rumburku se pořádá od roku 2007. Více informací k Loretánské noci 2012 sdělí: Klára Mágrová, GSM 724 072 525, loreta.rumburk@seznam.cz.

OBLÁTSKÁ POUŤ – kostel Nanebevzetí Panny Marie, Klokoty, sobota 19. 5. 2012.

Program: 9.30 hod. meditační oblátský růženec • 10.30 hod. slavnostní mše svatá – P. Martin Sedloň, OMI (při mši svatě obnova slibů asociovaných OMI a přijetí nových členů a kandidátů) • 12.00 hod. občerstvení • 13.00 hod. představení oblátských svatých a promítání oblátských filmů. Srdečně zveme všechny přátele a členy oblátské rodiny ke společné oslavě Boha.

Srdečně vás zveme na **POUTNÍ SETKÁNÍ VŠECH ČLENŮ A PŘÍZNIVCŮ MODLITEB ZA NEJMENŠÍ S OTCEM BISKUPEM JOSEFEM HRDLÍČKOU na Svatém Kopečku u Olomouce 3. června 2012.**

Modlitby za nejmenší jsou systematickým modlitebním úsilím za záchranu životů nenarozených dětí ohrožených umělým potratem.

Program: 10.30 hod. mše svatá v poutní bazilice Navštívení Panny Marie • 12.00 hod. občerstvení • 12.30 hod. Modlitby za nejmenší – sdílení zkušeností a podněty do dalšího roku – P. Jiří Korda • 13.00 hod. modlitba růžence • 13.30 hod. adorace • 14.00 hod. ukončení společného programu.

Blíží informace: P. Jiří Korda – tel. 725 797 561, e-mail: jmkorda@seznam.cz. Za olomouckou pobočku Hnutí Pro život ČR: Jana Březinová – tel. 777 619 582, e-mail: j.briza@post.cz.

V sobotu 23. 6. 2012 se uskuteční v Kolíně nad Rýnem **MEZINÁRODNÍ MODLITEBNÍ DEN KE CTI PANNY MARIE, MATKY VŠECH NÁRODŮ** (zjevení Panny Marie v Amsterdamu) za účasti kardinála Joachima Meisnera. Je možné projevit lásku a důvěru Panně Marii osobní účastí a modlitbou mj. i za náš národ. **Autobus** pojezd v pátek 22. 6. 2012 v ranních hodinách z Valašského Meziříčí po trase Olomouc, Brno, Praha..., v Kolíně nocleh. V sobotu účast na celodenním mezinárodním modlitebním programu ve sportovní hale – tlumočení ve slovenštině. Po ukončení noční přejezd do ČR. **Návrat** v neděli 24. 6. 2012 v ranních hodinách. **Přihlášky:** Václav Chládek – tel. 731 621 222.

Liturgická čtení

Neděle 13. 5. – 6. neděle velikonoční

1. čt.: Sk 10,25–26.34–35.44–48
Ž 98(97),1.2–3ab.3cd–4
Odp.: srov. 2 (*Hospodin zjevil svou spásu před zraky pohanů.*
Nebo: *Aleluja.*)
2. čt.: 1 Jan 4,7–10
Ev.: Jan 15,9–17
Slovo na den: Milujte se navzájem.

Pondělí 14. 5. – svátek sv. Matěje

1. čt.: Sk 1,15–17.20–26
Ž 113(112),1–2.3–4.5–6.7–8
Odp.: 8 (*Pán ho posadil vedle knížat svého lidu.* Nebo: *Aleluja.*)
Ev.: Jan 15,9–17
Slovo na den: Svůj život.

Úterý 15. 5. – ferie

1. čt.: Sk 16,22–34
Ž 138(137),1–2a.2bc–3.7c–8
Odp.: 7c (*Zachraňuje mě tvá pravice, Hospodine.* Nebo: *Aleluja.*)
Ev.: Jan 16,5–11
Slovo na den: Vládce tohoto světa je už odsouzen.

Středa 16. 5. – svátek sv. Jana Nepomuckého

1. čt.: Řím 8,31b–39
Ž 69(68),5ab.7ac+8.15bc+31
Odp.: 14c (*Vyslyš mě, Bože, ve své veliké lásce!* Nebo: *Aleluja.*)
Ev.: Mt 10,17–22
Slovo na den: Mluví skrze vás Duch.

Čtvrtek 17. 5. – slavnost

Nanebevstoupení Páně
1. čt.: Sk 1,1–11
Ž 47(46),2–3.6–7.8–9
Odp.: 6 (*Bůh se vznáší za jásetu, Hospodin vystupuje za hlaholu trub.* Nebo: *Aleluja.*)
2. čt.: Ef 1,17–23 nebo Ef 4,1–13
Ev.: Mk 16,15–20
Slovo na den: Jděte do celého světa.

Pátek 18. 5. – nez. pam. sv. Jana I.

1. čt.: Sk 18,9–18
Ž 47(46),2–3.4–5.6–7
Odp.: 8a (*Bůh je králem celého světa.* Nebo: *Aleluja.*)
Ev.: Jan 16,20–23a
Slovo na den: Nemyslí už na bolesti pro radost.

Sobota 19. 5. – ferie

1. čt.: Sk 18,23–28
Ž 47(46),2–3.8–9.10
Odp.: 8a (*Bůh je králem celého světa.* Nebo: *Aleluja.*)
Ev.: Jan 16,23b–28
Slovo na den: Sám Otec vás miluje.

BREVIÁŘ PRO LAIKY

12. – 19. KVĚTNA 2012

Změna v číslování breviáře: levý, nepodbarvený sloupec – dřívější vydání breviáře; pravý, podbarvený sloupec – nové vydání breviáře (2007)

Uvedení do první modlitby dne:	NE 13. 5.		PO 14. 5.		ÚT 15. 5.		ST 16. 5.		ČT 17. 5.		PÁ 18. 5.		SO 19. 5.	
Antifona	518	582	1673	1892	518	582	1708	1924	632	711	642	722	642	722
Žalm	783	881	786	884	783	881	783	881	783	881	783	881	783	881
Ranní chvilky:														
Hymnus	518	582	1365	1525	518	582	1367	1528	632	711	642	722	642	722
Antifony	611	687	1674	1893	950	1062	1368	1529	633	712	998	1115	1014	1132
Žalmy	921	1030	813	914	950	1063	813	914	813	914	998	1115	1014	1132
Krátké čtení a zpěv	611	687	1674	1894	618	695	1368	1529	633	712	644	724	649	730
Antifona k Zach. kantiku	611	688	1365	1526	618	695	1369	1530	633	712	644	724	649	730
Prosby	612	688	1675	1894	619	696	1711	1927	633	712	645	725	650	731
Závěrečná modlitba	612	689	1366	1526	619	696	1369	1530	634	713	1372	1533	651	732
Modlitba během dne:														
Hymnus	519	583	519	583	519	583	519	583	634	713	643	723	643	723
Antifony	519	584	519	584	519	584	519	584	635	714	643	723	643	723
Žalmy	926	1036	940	1052	955	1068	971	1085	635	714	1004	1121	1019	1138
Krátké čtení	612	689	1676	1895	619	696	1713	1930	637	716	646	726	651	732
Závěrečná modlitba	612	689	1366	1526	619	696	1369	1530	634	713	645	726	651	732
Nešpory:														
Hymnus	517	581	517	581	517	581	628	707	628	707	641	721	641	721
Antifony	609	686	613	690	1678	1897	960	1073	629	708	638	717	1009	1126
Žalmy	916	1025	930	1040	1678	1897	960	1073	629	708	638	717	1009	1126
Kr. čtení a zpěv	609	686	613	690	1680	1900	620	697	630	710	639	719	647	727
Ant. ke kant. P. M.	610	686	614	691	1367	1527	620	698	631	710	640	719	647	728
Prosby	610	687	614	691	1681	1900	621	698	631	710	640	720	648	729
Záv. modlitba	612	689	612	689	1366	1526	619	696	634	713	634	713	1372	1533
Kompletář:	1238	1374	1242	1379	1247	1384	1250	1387	1238	1374	1242	1379	1260	1398

Naše prodejna v Olomouci na Dolním náměstí 24 je otevřena také v sobotu v době od 8 do 12 hodin.

DOTISK MCM s. r. o.

VYPRÁVĚJ MI O JEŽÍŠI • BIBLICKÁ ČÍTANKA PRO KATECHEZE V RODINÁCH

Katecheze Josef Hrdlička • Ilustrace Zdirad J. K. Čech •

Úvodní slovo Jan Graubner

V desítkách kapitol doprovázených poetickými barevnými ilustracemi jsou v této jedinečné publikaci převyprávěny četné příběhy Starého zákona a evangelíí, z kterých vyrůstají laskavá, moudrá zamyšlení pro každodenní krůček na cestě k Božímu království. Závěrečné verše jednotlivých kapitol, poučení o starozákonních předobrazech, ba i samotné pokyny k vedení katecheze v rodině naplňují autorův náročný záměr duchovně obdarit každého z rodiny bez ohledu na věk a věroučnou vyspělost.

*Matice cyrilometodějská s. r. o. • Dotisk prvního vydání
Váz., 160x236 mm, 200 stran, 269 Kč*

DVD

PŘÍBĚHY O SVATÝCH

Režie a animace Manfredi Manfredo • Námět a scénář Guerrino Gentilini • Hudba Paolo Zavallone • Český dabing

Animované filmy o životě a svědectví víry 20 světců a 4 příběhy ze života sv. Františka z Assisi. Krátká vyprávění určená pro děti jsou vhodná jako výchozí bod pro katechezi a jako inspirace pro povídání o víře v rodinném kruhu.

Paulínky • 1x DVD, 95 minut, 190 Kč

Z JINÝCH NAKLADATELSTVÍ

DUCH LITURGIE

Joseph Ratzinger / Benedikt XVI. • Překlad Petr a Markéta Kolářovi

Liturgická hudba, liturgický oděv, liturgické úkony – na první pohled snad až příliš prozaická témata pro prefekta Kongregace pro nauku víry. Při bedlivé četbě však čtenář dojde ke zcela opačnému závěru – kardinál Ratzinger, dnešní papež Benedikt XVI., se úmyslně věnuje nejviditelnějšímu projevu víry. Liturgie dává víře její tvář. Je však ještě jeden důvod k pozorné četbě této knihy. Autor neváhá poukázat na některé nešvary v liturgické praxi, které přineslo postreformní euforie 2. poloviny 20. století. Předkládaná kniha tak dobře poslouží nejen odborné veřejnosti, ale zejména všem, kteří při návštěvě bohoslužby chtějí porozumět její podstatě.

*Barrister & Principal • Druhé vydání
Brož., 124x190 mm, 208 stran, 239 Kč*

NAD EVANGELIEM PODLE LUKÁŠE • POROZUMĚT BOŽÍMU SLOVU

Silvano Fausti • Z italského přeložil Jaroslav Brož, Th.D., S.S.L.

Výklad Lukášova evangelia, ve kterém nechybí odbornost a přítom i pochopitelnost a živost, která zve nejen k četbě, ale i k přemýšlení a k žití rozjímaného slova. Autorova životní zkušenost se zde spojuje s poctivým badáním a přesný výklad s jednoduchým jazykem v ustavičném dialogu mezi moderností a tradicí.

Paulínky • Váz., 170x245 mm, 848 stran, 789 Kč

**Objednávky knih – tel. 587 405 431 • Administrace a inzerce týdeníku Světlo – tel./fax 585 222 803 • Matice cyrilometodějská s. r. o.,
Dolní nám. 24, 771 11 Olomouc 1, e-mail: knihy@maticecm.cz • Kompletní nabídku knižní produkce MCM naleznete na internetové adrese www.maticecm.cz**

772 00 Olomouc 2
982707-0262/2011

P. P.

TZ D + 1

771 11 Olomouc 1

Dolní nám. 24
Matice cyrilometodějská s. r. o.